

Затримали «закладчика», який допомагав росіянам завдати удару по Рівненській АЕС

Двоповерховий поїзд 15 років курсував територією Волині. Де він зараз?

№ 19 (16 917)

ВОЛИНЬ

Середа, 14 травня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

Віктор і Олександр Бурдаки повернулися додому «на щиті».

Батько і син **Віктор та Олександр Бурдаки** віддали своє життя за Україну

«Батько воює і я буду!», – поставив усіх рідних перед фактом Олександр. І на сільському кладовищі могили Героїв – поруч

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

До повномасштабної війни любо було бачити Богів й людям, як Надія та Віктор Бурдаки із села Седлище Любешівської громади, що на Камінь-Каширщині, оберегами своєї сім'ї шанують любов та злагоду. Все в них робилося до ладу. Невдовзі планували святкувати новосілля в хаті, яку глава сімейства з синами Олександром та Русланом збудували за три місяці, – настільки беручими хлопці вдалися до роботи.

Два роки перед тим батько й мати посадили неподалік вимріяної хати сад, накопавши в лісі дичок. Кожне деревце господар прищепив своїми руками, а неподалік

викопав ставочок, запустив у нього рибу, а внучатам на вітиху купив човен.

Щоб захистити той свій домашній рай у рідній країні, 24 лютого 2022 року 55-річний Віктор Бурдак із друзями – Андрієм Михальчуком, Юрієм Власюком, Сергієм Стефанюком, Романом Клямаром – пішли у військомат.

«А хто ж як не я, десантник, воїн-афганець, атовець, навчить хлопців воювати?» – вговорював він дружину не плакати. «Батько воює – і я буду!», – мовив через 21 день потому 33-річний Олександр.

...Віктор і Олександр Бурдаки повернулися додому «на щиті». На сільському кладовищі їхні могили поруч. Ця публікація – на честь Героїв, родини, світле життя яких воістину – неабутне.

Історія невимовного болю – на с. 3

■ Неспокійні серця

Як це – допомагати фронту за 6 км від білорусі

Волонтери Заболоттвської й Забродівської громад, які дружно співпрацюють з початку повномасштабної війни (у центрі – Оксана Шевчук, котра взялася допомагати нашим захисникам ще в 2014 році).

До ворожої країни – рукою подати!

«Родинопь» попрацювала – чебуреки готові до відправки на Схід України.

«Проймає до сліз, коли зі Сходу країни надходять знімки, на яких на смажені нами чебуреки роздають тамтешнім дітям»

З перших днів повномасштабної війни у Заболотті було дуже тривожно. Адже від цього селища, що на Ратнівщині, до кордону з білоруссю, звідки тоді був можливий наступ росіян, – шість кілометрів. Люди спали, не роздягаючись. Сім'ї, зокрема з малими дітьми, були напеготові, щоб

виїжджати в безпечніше місце. Спочатку в людей була надія, що весь цей жах за декілька тижнів закінчиться. А коли, на жаль, так не сталося, то вони опанували собою, згуртувалися й почали волонтерити – допомагати і воїнам-захисникам, і цивільним людям, які постраждали від війни

Продовження розповіді – на с. 8

■ Знай наших!

Фото: Центр з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю "Інваспорт". Волинь.

Юрій Бабинець прославив Ковель і Україну в Тбілісі.

Козак лежачи підняв 202 кілограми!

29-річний уродженець Сумщини, який зараз представляє Ковель, Юрій Бабинець здобув «золото» та «срібло» на Кубку світу з парапауерліфтингу

Леся КВІТКА

Новини про такі вагомі для українського спорту події надійшли зі столиці Грузії – Тбілісі, де проходить представницький міжнародний спортивний форум. Бронзовий призер Паралімпійських ігор-2024 вкотре довів, що українські спортсмени – сильні та незламні! У ваговій категорії +88 кг Юрій продемонстрував відмінний результат, підкоривши 202 кг та залишивши позаду представників 10 країн світу!

Внесок ковальчанина дозволив національній збірній здобути перемогу: у командних змаганнях Юрій Бабинець разом із Костянтином Панасюком та Антоном Крюковим завоювали «золото» для України.

За кожним великим здобутком стоїть сильна команда та виснажливий шлях до успіху: роки тренувань, незліченні години у спортзалі, постійна робота з наставником. Юрій тренується під керівництвом Заслуженого тренера України Валерія Дружиновича.

Спортсмен є яскравим прикладом справжнього українського характеру. У часи, коли наша країна проходить складні випробування, такі перемоги особливо важливі – вони нагадують усьому світу про незламний дух нашого народу!

Вітаємо Юрія з черговим успіхом та бажаємо нових перемог на спортивному Олімпі! ■

Дарія Лисенко (на фото) із Локачинського ліцею перемогла на Всеукраїнській олімпіаді з фізики, яка проходила на базі Київського національного університету імені Тараса Шевченка у 2025 році.

ВІЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Ліще» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

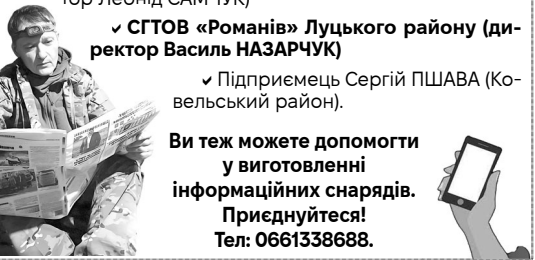
✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ Важливо

Програмі «єВідновлення» – 2 роки: як держава компенсує втрати українців у війні

Програма «єВідновлення» є не лише інструментом відновлення житлового фонду, але й символом турботи держави про своїх громадян, говорять в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Два роки тому, у травні 2023 року, в Україні стартувала програма «єВідновлення» – наймасштабніша компенсаційна ініціатива, яку будь-коли реалізовувала наша держава, покликана допомогти українцям, чиє житло було пошкоджене або зруйноване внаслідок російської агресії. Станом на травень 2025 року понад 100 тисяч сімей вже отримали компенсації за пошкоджене житло. А загальна сума таких компенсацій нині складає вже 25 млрд гривень.

За словами очільниці партії «Слуга Народу» Олени Шуляк, яка є однією з ініціаторок програми, «єВідновлення» стало гідною відповіддю держави на виклики війни.

«Ще на початку повномасштабного вторгнення, 5 березня 2022-го року, Президент України Володимир Зеленський вперше публічно заявив: Україна буде підтримувати своїх громадян і компенсувати втрати. Це стало принциповою позицією. І ми одразу розпочали роботу по створенню нового для нас компенсаційного механізму, незважаючи на те, що ще під Києвом велися тяжкі бої, і вся країна відчайдушно відбивалася від ворога. За достатньо короткий проміжок часу ми закріпили роботу програми у законі, де я є основним автором», – розповіла Олена Шуляк.

ЯК ПРАЦЮЄ ПРОГРАМА

У партії «Слуга Народу» пояснили, що програма реалізується через застосунок «Дія», де українці можуть подати заяву на отримання компенсації. Подати клопотання також можна у паперовій формі через ЦНАП або нотаріуса. Після подання заявки, спеціальні комісії проводять оцінку пошкоджень та визначають суму виплат.

Нині для отримувачів послуги «єВідновлення» є кілька опцій:

- виплата на ремонт пошкодженого житла до 200 тис грн;
- виплата на ремонт для суттєво пошкодженого житла – до 350 тис для ремонту

квартир та до 500 тис – для ремонту пошкоджених приватних будинків;

- житловий сертифікат для придбання нового житла;
- грошова виплата для будівництва приватного будинку на власній земельній ділянці.

«Загальна сума виплат цим категоріям нині сягає 25 млрд гривень. Йдеться про компенсації у розмірі 9,8 млрд грн за пошкоджене житло і 15,2 млрд грн – за знищене. Більше того, завдяки ухваленню у грудні 2024 року законопроекту №11028, який передбачає пріоритетне право на отримання компенсації за знищені об'єкти для певних категорій ВПО, таку виплату змогли отримати 4 тис українських родин», – зазначила Олена Шуляк.

«єВідновлення» – це не лише про виплати. Це про довіру. І про те, як держава вчиться бути на боці своїх людей, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

РОЗШИРЕННЯ ПРОГРАМИ НА ТОТ

В партії «Слуга Народу» зазначили, що попри значні досягнення, програма стикається з низкою викликів, серед яких розширення програми на тимчасово окуповані території. Ще наприкінці 2023 року були проведені перші в Україні публічні консультації щодо

вдосконалення послуги «єВідновлення». Тоді, за їх підсумком, вдалося зробити кілька важливих змін – українцям дозволити подавати заяви через ЦНАПи, а також від кількох співвласників. Однак основним запитом під час консультацій був запит від українців, чиє знищене житло знаходиться на ТОТ.

У партії «Слуга Народу» нагадали, що на рівні законодавства для запуску цього етапу все вже давно готово, оскільки ця опція прописана на рівні базового закону, який регулює послугу «єВідновлення». Також був проведений успішний експериментальний проєкт у Мелітополі щодо таких компенсацій. Тепер відповідний механізм має розробити та впровадити Уряд.

«єВідновлення» — це не лише про виплати. Це про довіру. І про те, як держава вчиться бути на боці своїх людей. Вірю, програма тільки розширюватиметься, повертаючи їм не просто домівки, а велику надію та впевненість у майбутнє.

■ На перших ролях

Олігарх Ігор Палиця потрапив до трійки наргенів, які торік найбільше розбагатіли

Доходи головного політика Волині зросли за рік на 87%

Марта САЛО

268 НАРДЕПІВ СТАЛИ БАГАТШИМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Бізнесмен Ігор Палиця, чиє обличчя торік намалювали на стіні Кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку, за минулий рік наростив статки на 87%, хоча основний бізнес записаний на сина та ексдружину, які є громадянами Швейцарії.

Про це йдеться у дослідженні аналітиків R&D-центру YouControl, інформує «Еспресо. Захід».

«У 268 парламентарів доходи зросли в порівнянні з 2023 роком. Середній відсоток зростання доходів становить 28%. Проте розподіл не рівномірний: доходи деяких збільшились несуттєво, а декотрі народні обранці навпаки – збільшили статки в понад 10 разів. Найбільше за 2024 рік у % співвідношенні з 2023-м доходи збільшились у Вадима Столара (+94%), Ігоря Палиці (+87%) та Івана Чайківського (+87%)», – повідомляють аналітики.

ЖОДНОГО АВТОМОБІЛЯ У ВЛАСНОСТІ НАРДЕПА НЕМАЄ

52-річний Ігор Палиця є депутатом Верховної Ради від партії «За майбутнє», хоча в парламенті з'являється рідко. Він входить до переліку 100 найбагатших українців.

Утім, думки експертів в оцінці його статків розбігаються. Журнал «Фокус»

52-річний Ігор Палиця є депутатом Верховної Ради від партії «За майбутнє», хоча в парламенті з'являється рідко.

станом на 2021 рік оцінював його статки у 410 мільйонів доларів, Forbes – 230 млн доларів (це було 44-е місце серед найбагатших українців за даними Forbes). З огляду на це, його офіційні декларації про доходи виглядають порівняно скромно.

Відповідно до декларації про доходи за 2024 рік, Ігор Палиця володіє лише двома офісами (на 93,11 і 41,90 кв. м), а також квартирою на 423 кв. м у Луцьку, яка на 2020 рік коштувала 2,7 млн грн.

Жодного автомобіля у його власності немає.

Зате є три коштовні годинники: один Rolex колекції Oyster Perpetual та два Audemars Piguet.

ТОРІК ЗАРЕЄСТРУВАВ ТОРГОВЕЛЬНУ МАРКУ «ЛУК ПОІНТ»

Як і в 2023 році, Ігор Палиця задекларував лише два види доходу – зарплату у Верховній Раді (за рік вона зменшилась із 584 167 до 517 691 грн) та дивіденди від ТОВ «Лук поінт». І саме останні зросли у кілька разів. Якщо торік Ігор

Палиця отримав 5 млн грн дивідендів, то уже в 2024 році – 44 130 765 грн.

Із заощаджень Ігор Палиця задекларував за 2024 рік 80 тис. доларів та 1,1 млн грн готівкою. У «Приватбанку» він зберігає 208 швейцарських франків, 8108 доларів, 156 910 і 22 799 грн та 18 028 євро. У «Кредобанку» у нього 39 476 доларів, 55 192 євро та 4 034 795 грн. Ще 75 645 євро у нього на рахунку в «Універсалбанку».

БІЗНЕС ЗАПИСАНИЙ НА ЕКСДРУЖИНУ ТА СИНА

Ігор Палиця відомий як бізнес-партнер Ігоря Коломойського. Однак офіційно станом на 9 травня 2025 року він володіє лише ТОВ «Лук поінт» та ТОВ «Хай В'ю», головним видом діяльності яких є «функціонування атракціонів і тематичних парків». Обидва підприємства зареєстровані у Києві (за однією адресою) у 2021 році. Також він є засновником двох благодійних фондів Ігоря Палиці «Тільки разом», один з яких – у Луцьку, інший – в Одесі.

За даними YouControl, до корпоративної групи родини Палиці входять 55 підприємств, основними напрямками діяльності яких є купівля, продаж та оренда нерухомого майна і готельно-ресторанний бізнес. Також до складу групи входить виробник низьковольтних комплектних пристроїв та металовиробів різного призначення ПрАТ «Енко». Однак усі вони офіційно належать колишній дружині бізнесмена Оксані та їхньому сину Захару. Зокрема, саме вони є співвласниками ТОВ «Буковель». І Захар Палиця, і його мати мають громадянство Швейцарії. ■

■ Незагойна рана

Батько і син Віктор та Олександр Бурдаки віддали своє життя за Україну

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«Я ДВІЧІ ЗУСТРІЧАЛА СВОГО ВІКТОРА З ВІЙНИ...»

Якби не росія, цьогоріч 3 жовтня Надія і Віктор Бурдаки раділи б 35-й річниці свого весілля.

«З Вітею ми вперше побачилися у восьмому класі. Зі свого села Волиця я приїхала з друзями в Седлище, щоб запросити однолітків на шкільне свято. Після нього седлищевські старшокласники зачастили на танці в наш Будинок культури. Перші почуття продовжилися в романтичних листах, котрі Вітя писав мені, навчаючись в Пінському зооветеринарному технікумі, а відтак я чекала його з армійської служби, яку він проходив, воюючи в Афганістані в складі 103-ї Вітебської десантної дивізії після навчання в Фергані. Ні Вітьові рідні, ні його друзі не знали про це. Він заспокоював батька й матір від зайвих хвилювань вигадкою про армію в Німеччині, а мене – словами коханця в листах із пекла війни. Через два роки, в квітні 1987-го, я зустрічала коханого на вокзалі в Луцьку. Казала собі, що ніколи не відпущу цього статного красеня в голубому береті зі своїх обіймів», – не перестає сяяти повагою до коханого кожне слово Надії Бурдак.

Відпустила, бо не змогла ні вговорити, ні стримати плачем, як чоловік мовчи виносив думку йти в АТО. Вдруге провела судженого на війну 19 січня 2015 року.

«Мамко, в мене все добре», – казав, телефонуючи поміж боями та обстрілами, й ні словом не обмовився про важке поранення, вже й коли повернувся додому. Про те, що ледь вижив, дружина дізналася від бойового Вікторівського побратима.

ДЛЯ РОДИНИ БУРДАКІВ ЇХНІ ЗЕМЛЯКИ ПРИСВЯЧУЮТЬ ВІРШІ

...Знову на луцькому вокзалі зустрічала свого демобілізованого воїна 25-ї Дніпропетровської десантно-штурмової бригади в травні 2016-го. Був таким, яким вона покохала його в юності: усміхненим, спокійним, надійним! Пані Надія з великою повагою каже, що всіма чеснотами чоловік удався в свого батька Івана Петровича – простого водія, мудрість якого днями хотіли слухати діти, внуки та й усі люди, котрі його знали! Гордиться свекром словами: «Один такий був на мільйон!»

Схожі на батька, як дві краплі води, вродю, гідністю і золотими руками вдалися їхні сини – Саша і Руслан. Свого часу Олександр Вікторович вивчився на будівельника в Рівненському національному університеті водного господарства та природокористування. Служив в армії, працював за кордоном, а як одружився, то ладен був небо зі зорями прихилити до

Такими молодими й мудrimi запам'ятають Віктора й Олександра Бурдаків всі, хто їх знав.

Андрій Михальчук, Юрій Власюк, Сергій Стефанюк, Віктор Бурдак і Роман Клямар разом пішли в військкомат. Живим залишився лише Роман Клямар (крайній справа).

дружини Альони й синопків Дмитрика і Романа. Хлопчики, як і тато, народилися весняної пори: 28 квітня Дмитрові виповнилося 11 років, а Романка 26 квітня вітали з чотириріччям.

Руслан Вікторович, як і батько, після армійської служби працював у райвідділі внутрішніх справ у черговій частині Любешівського РВ УМВС України, потім – на посаді очільника відділу паспортного столу – капітана міліції Віктора Бурдака згадують офіцером, чоловіком слова і діла. З 2003-го року його мудрість і порядність настільки вирізнялися на посадах інспектора, начальника відділу державної охорони природно-заповідного фонду природного національного парку «Прип'ять – Стохід», що місцеві поетки Зоя Пасевич, Галина Парфенюк описали віршами долю загублого 55-річного Героя-колеги!

«МОЇ НОГИ НЕ ХОЧУТЬ ПЕРЕСТУПАТИ ПОРІГ РІДНОЇ ХАТИ...»

«Вікторе, не залишай мене, будь вдома, ти ж можеш не воювати», – мовчазно плакала жіноча душа, віщуючи невідворотне лихе. З другого дня війни до 9 травня 2022 року головний сержант Віктор Бурдак був призначений командиром 3-го відділення 4-го взводу охорони. Досвідчений десантник-атовець став воїтиною незамінним вчителем новоспечених добровольців: спершу – на території громади, відтак – на Рівненському та Володимирському полігонах, де його в складі 14-ої окремої механізованої бригади імені Романа Великого було призначено командиром стрілецького відділення. 1 липня, перед відправленням на фронт, Віктор Іванович отримав триденну відпустку і найрідніші, забувши про все на світі, насо-

лджувалися щастям бути разом в отчому домі. Господар повагом викачав із вуликів мед, пригортав до грудей внучат. Здавалося, не міг наговоритися з синами, невісткою, не відпускав з-перед очей дружини, вкотре обходив обійстя. Вспів кілька разів порибалити з Дмитриком і обійти мальовничі місця біля села, а перед від'їздом вирішив зустрітися в Луцьку з друзями-«афганцями». Сипав до них жартами, прощаючись, всіх обійняв. Біля Свято-Троїцького собору подружжя ще довго годувало голубів. Так Віктор утретє збирався на війну й лише дружині зізнався: «Мої ноги не хочуть переступати поріг ні рідної хати, ні своєї батьківщини» – і пішов під Бахмут із незмінною усмішкою на вустах. З тої миті пані Надія щохвилини чекала дзвінка з «нуля», наче Великодня.

Пані Надія щохвилини чекала дзвінка з «нуля», наче Великодня.

«ТИ Ж ЗНАЄШ, МАМКО, ЩО Я НЕ ЗДАМСЯ В ПОЛОН, БО – ДЕСАНТНИК»

Чоловік телефонував, але здебільшого зв'язку з пеклом спершу – на Донеччині, а за тим – на Харківщині – не було. Щоб не засмучувати дружину, Віктор Іванович зазвичай намагався перевести мову на домашню роботу й у коротких розмовах дорожів спогадами про те, що вийшов на заслужений відпочинок, аби ростити внуків. Не судилося...

За два тижні до першої страшної звістки неподалік хати, наче підкошений, упав виноград, посаджений руками господаря. Забивався в кутки його вірний пес Граф і моторошно вив, як ніколи раніше. В сон Надії Василівни прийшла небачено запалакою за життя її покійна мама... Тим часом на Харківщині Віктор Бурдак на псевдо Єгер із побратимами готувався до чергового завдання поблизу села Мале Веселе. Сказав про це дружині, не без тривоги чомусь додавши: «Ти ж знаєш, мамко, що я не здамся в полон, бо – десантник».

10 вересня 2022 року біля села, яке вважалося порожнім, на два українських БТР звалився шквал обстрілів. Ворожа засідка впритул розстрілювала і дострілювала два екіпажі українців. Із п'ятнадцяти захисників дивом вдалося вижити трьом бійцям-волянянам. Олександра Руднічка зі Сарненської громади Рівненської області в тому нерівному бою росіяни взяли в полон, в якому він пробув майже два роки і п'ять місяців – його повернули з російських лабет 5 лютого 2025 року.

...Віктор Бурдак залишив по собі нетлінним спадком родині добре ім'я чоловіка честі та високі нагороди: медаль «За бойо-

ві заслуги», «Учасник афганської війни», «За звитягу», «Учасник АТО», «За участь в антитерористичній операції», «Ветеран війни», орден «За мужність» III ступеня (посмертно), а колектив відділу державної охорони природно-заповідного фонду природного національного парку «Прип'ять – Стохід» ініціював електронну петицію про присвоєння звання «Герой України» Віктору Івановичу Бурдаку (посмертно), яка набрала необхідні 25 тисяч голосів...

«ТАТУ, НЕ ЙДІТЬ, ПІДЕМО МИ...»

Так казали батькові Олександр і Руслан Бурдаки, як дізналися про його рішення стати воїном, а 16 березня Сашко, провівши дружину й дітей до кордону, лише й мовив: «Я не можу більше сидіти вдома, коли батько «там», – і повернувся у військкомат.

– Словами не переказати те, що я відчувала в душі. До нестями щодня хотілося говорити з ним, та розуміла, що на «нулі» – не до розмов, і що в сина – своя сім'я, і йому хочеться почути найперше голоси своїх дітей. Тому про його солдатські будні мені більше розказувала невістка Альона, – тужить вдова і згорьована ненька.

Олександр Бурдак проходив службу в 53-й окремій механізованій бригаді імені князя Володимира Мономаха. Доля вела його батьковими слідами: старший сержант Олександр Бурдак на псевдо Бур 67 днів боронив Бахмут. За тим воював у рядах 451-го окремого піхотного батальйону, що в складі 141-ої окремої піхотної бригади ЗСУ. Був незамінним другом у найважчих боях. Як загинув батько, то мати й плачем, і сваром, і молитвою просила Сашка, щоб він скористався правом бути вдома. Не спішив, хоча й обіцяв, що напише рапорт, але переймався всіма, хто воював поруч. Мріяв, що 3 квітня приїде додому в відпустку на своє 36-річчя...

...27 березня 2024 року материнське серце раптом защеміло до болю. Не помилилося. В ту хвилину, як її Олександр, оператор БПЛА, запуслав безпілотною, на нього стався скид із ворожого дрона...

Побратими зуміли доправити Сашка з осколком у голові до місця надання невідкладної допомоги, а опісля – в запорізький госпіталь. Лікарі боролися за його життя 9 днів. Поруч найдорожчого були мама й дружина. Сашко, може, й чув, якими щирими словами вони вітали його з іменинами, як просили жити, та сказати нічого не зміг. Уранці 4 квітня серце молодого Героя зупинилося. Старший сержант Олександр Бурдак посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Р.С. *Наче промінці спішать до дідусевого двору, в обійми бабусі, на човен до дядька Руслана ще маленькі Дмитро і Роман Бурдаки. Поки що пустує дім, недобудований старшим та молодим господарями, та пані Надія каже, що на їхню честь вона із молодшим сином зробить у ньому все так гарно, як вони всі разом мріяли до війни. Коли ж буває в Луцьку, то неодмінно годує голубів на тому місці, де вони милувалася птахами-символами миру й любові! Востаннє зі своїм Віктором... ■*

Президент Володимир Зеленський учері 11 травня заявив, що очікує від росії на припинення вогню від 12 травня і особисто чекатиме на лідера кремля володимира путіна 15 травня. На жаль, припинення бойових дій не відбулося...

Спеціальний посланець президента США Стів Віткофф заявив, що Дональд Трамп висунув ультиматум Україні та росії щодо необхідності досягти прогресу у переговорах. Інакше Сполучені Штати вийдуть із процесу мирного врегулювання щодо припинення війни.

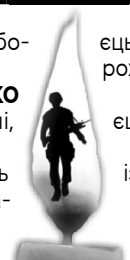
Максим ПЛОТНИКОВ – боєць із міста Ковеля;
Руслан ФАТХУДІНОВ – боєць із міста Ковеля;
Олександр ДЖОБУЛДА – боєць із міста Луцька;
Юрій САЛАБАЙ – боєць із села Лютиниче Володимирського району;
Степан ЦИМБАЛЮК – боєць із міста Каменя-Каширського;
Микола КОШЕЛЬ – боєць із селища Ратне;

Сергій СТЕРНІЧУК – боєць із міста Ківерці;
Владислав ТАРАНЕНКО – боєць із села Будятичі, що на Іваничівщині;
Роман КУЯВА – боєць із села Хотешів Камінь-Каширського району;
Леонід КЛЕХА – бо-

єць із села Вільхівка, що на Горохівщині;
Микола ГАПОНЮК – боєць із селища Стара Вижівка;
Дмитро ШОПУК – боєць із міста Нововолинська;
Микола НИКИТЮК – боєць із села Осівці Камінь-Каширського району;

Володимир ЖОЛКІН – боєць із міста Володимира;
Петро ЯСКИЧ – боєць із села Тур, що на Ратнівщині;
Владислав ЗУСЬКО – боєць із селища Любешів;
Сергій ГРЕЧИНА – боєць із села Кустичі, що на Турійщині;
Павло КОВАЛЬЧУК – боєць із міста Володимира;
Віталій КАЙДИК – боєць із села Старосілля Луцького району.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

■ Прямая мова

«На того, хто пропонує путіну компроміси, очікує тільки одне – ганебна поразка»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, громадський діяч, вважає наївними зусилля демократичних країн вмовити путіна на перемир'я:

«Не буде ніякого перемир'я! Це – очевидно! путін грається, як кіт із мишами. Не буде припинення вогню! Вісь зла об'єднується швидко і діє. А вісь добра ... все тягне, переступає з ноги на ногу... Чого чекає коаліція свободи і демократії? Треба, аби путін напав на одну з країн НАТО і випробував дію 5-ї статті? Не сумнівайтесь! Він це зробить!».

ЛЕВ XIV, новий Папа Римський, висловився про російську військову агресію в Україні:

«З моєї точки зору, це – справжнє імперіалістичне вторгнення, де росія хоче завоювати територію з міркувань сили і власної переваги через її стратегічне розташування, а також через велику цінність, яку Україна має для росії в культурному, історичному і промисловому плані. Це вже доведено, в Україні відбуваються злочини проти людяності. Ми повинні молитися Богу за мир, але я думаю, що ми також повинні бути ясними, адже навіть деякі політики в нашій країні не хочуть визнавати жахи цієї війни і зло, яке чинить росія всіма своїми діями там – в Україні».

Віталій ЧЕПИНОГА, блогер, про те, чому росія не припинить війну:

«У всіх розкладах і сценаріях про можливе «перемир'я» ми не враховуємо одну важливу стратегічну деталь. А саме: росія вже не може не вести війну. Для путіна війна – це форма виживання і спосіб існування. І його особистого, і режиму, і його держави. Мир для путіна означає вірну погибель. Тому путін воюватиме. Воюватиме, з ким доведеться. Внутрішня громадянська війна – теж варіант. Воюватиме до повного «закінчення» сучасної росії».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент, про ратифікацію Верховною Радою Угоди про копалини між США та Україною:

«Це – зовсім не про гроші, зовсім не про корисні копалини і зовсім не про економіку. Це – дуже символічна спроба вивести українсько-американські стосунки з глибокої кризи, де вони опинилися після 28 лютого, після катастрофи в Овальному кабінеті (коли посварились Трамп та Зеленський. – Ред.)».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про мобілізацію:

«Мобілізація – чомусь в країні героїв, козаків, безжалюбних воїнів це стало страшне слово. Чомусь великий і вільний народ сидить по хатах і чекає, коли «наші котики» понищать всіх свиномордих за нас. Чомусь власна держава своїм «Марафоном» за три роки виховала націю ухлянтів, де «сцятися» за свою шкуру у жінки під спідницею стало не ганьбою, як мало би бути, а «успешним успіхом».

В ці часи, коли нація балансує на межі загибелі, президент має виявити справжнє лідерство. Зеленський повинен забути про вибори, розпустити виборчі сітки в регіонах, згорнути проект «Блок Зеленського» і агітувати за мобілізацію. Хто, як не президент, має вести націю за собою?».

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, журналістка, про участь лідера Китаю Сі Цзіньпіна в параді на 9 травня у Москві:

«Цей захід мав вивести російського диктатора з міжнародної ізоляції, але за іронією долі – показав лише триумф Китаю. Здавалось, що це саме вони виграли Другу світову, а росіяни та інші середні азії – теж васали Китаю, їм снаряди підносили. Є чітке відчуття, що росіянам доведеться звикати до долі китайського васала – за підтримку путіна Китай виставить росії великий прайс».

Віталій ПОРТНИКОВ, вважає, що путіна можна зупинити лише силою:

«Треба усвідомити, що такі політики, як путін, розуміють тільки одне: тиск і силу. Це викликає у них повагу, створює у них стурбованість щодо долі власного режиму, і саме це примушує їх переглядати свої максималістські цілі. Якщо сподіватися переконати путіна і пропонувати йому компроміси, тоді треба чітко усвідомлювати, що на того, хто пропонує ці компроміси, очікує тільки одне: ганебна поразка і розчарування у власних планах».

Михайло БАСАРАБ, політолог, вважає, що Україна рятує світ:

«Прості українці досі рятують НАТО і ЄС, а фактично – і глобальний порядок. Саме на українських людських плечах тримається світ, до якого всі звикли і який ще можна врятувати. Чинник самодостатньої української нації недооцінюють не лише росіяни, але й багато хто на Заході. Особливо – ті, хто вважає, що Україні можна запросто будь-що нав'язати. Українці – це суперсила. Нам складно це збагнути по-справжньому, бо ми всередині процесу і не можемо поглянути на себе збоку».

Володимир В'ЯТРОВИЧ, історик, народний депутат від «Євросолідарності», вважає, що війна відсунула в тінь історичні розбіжності, зокрема питання примирення між ветеранами УПА та Червоної армії:

«Це примирення вже відбулося – на рівні онуків. Наступні покоління разом захищають Україну, і вже не грає ролі, де у 1940-х вони діди – чи то у Червоній армії, чи то в УПА».

Зоя КАЗАНЖИ, журналістка, блогерка, про внутрішню політику:

«Наші вулиці, наші пам'ятники, наші цінності, наші герої, наші свята, наша мова, наша література мають відповідати одній-єдиній вимозі: геть від Москви. Якнайдалі і якнайшвидше».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Попри всі перешкоди від влади, команда Петра Порошенка продовжує допомагати війську.

Хлопчик Роман попросив у Порошенка екскаватор для батька-воїна

Прохання було виконано на 300 процентів

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко привіз підрозділам Сил спеціальних операцій (ССО) велику партію техніки вартістю 30 млн гривень. Бійці ССО отримали 2 екскаватори, 3 мобільних шиномонтажних комплекси, 300 FPV-дронів, з яких половина – оптоволонні, 6 РЕБів на автівки, зарядні станції, комплекти супутникового зв'язку Starlink та електронну техніку.

Особливий подарунок Петро Порошенко привіз хлопчику Роману – його батько із позивним «Лютій» служить у ССО. Минулого разу під час передачі техніки Роман познайомився з Порошенком і розповів, що

«Дядьку Петре, тоді дайте п'ять!», – сміливо здивував усіх малий Ромчик.

Роману – його батько із позивним «Лютій» служить у ССО. Минулого разу під час передачі техніки Роман познайомився з Порошенком і розповів, що

татові дуже потрібен екскаватор. «Натаки ми розуміємо дуже добре, тому сьогодні знову – тут! З трьома новими копачами: два великих – для побратимів «Люті» та один маленький – для його сина», – розповів Порошенко у соцмережах.

«Навіщо ССО екскаватори? У військових відповідь проста: «Без логістики та якісних ліній оборони жоден військовослужбовець не піде в бій». Це – золоте правило, бо коли військові розуміють, що мають гарний захист, то легше бити ворога. А наші екскаватори допомагають будувати укріплення швидше, якісніше та комфортніше, – зазначає п'ятий Президент. – Попри всі перешкоди від влади, ми продовжуємо до-

■ Позиція

«Якщо путін не погодиться припинити війну, має запрацювати план «Б»

Українці, затамувавши подих, очікують результатів переговорів, які можуть відбутися у найближчий четвер – про це лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко сказав журналістам після засідання погоджувальної ради. Він зауважив: якщо путін не погодиться зупинити війну, то західні союзники мають задіяти план «Б»

Ольга СОКОЛОВА

«А що буде, якщо путін не погодиться? Ми свого часу чули дуже потужну заяву президента Трампа, який сказав: тоді має бути план «Б». План «Б» – це більше зброї Україні і жодних обмежень по застосуванню зенітних і далекобійних ракет. План «Б» – це нове підвищене фінансування для України, оскільки фінансування, яке було прийнято попередньою адміністрацією Байде-на, вже закінчується. Коли? Вже починаючи з

червня», – нагадав п'ятий Президент.

«І – санкції. Яким чином і на що будуть накладені додаткові санкції, щоб путін це відчув і щоб це було мотивацією припинити війну? Санкції мають бути на банківські активи, жодна копійка не має вийти з рф для розрахунку по експортно-імпор-тних операціях. Санкції мають бути на тінювий флот і на основне джерело російського експорту включно з енергоносіями – нафту і газ, які забезпечують, за оцінками, майже половину всіх експортних

надходжень рф», – сказав Порошенко.

Він також зазначив, що саме тому «Європейська Солідарність» закликає зупинити транзит російської нафти через територію України.

«Якщо ми чекаємо, що наші партнери запровадять санкції по нафті і нафтопродуктах, якщо ми вимагаємо цього від них, як ми можемо пояснити, що станом на зараз через українську

Нафтопроводом «Дружба» через територію України щодня проходить нафти на 20 мільйонів доларів, за які купують зброю для того, щоб вбивати українців.

суверенну територію проходить експорт російської нафти нафтопроводом «Дружба», який становить 300 тисяч барелів на добу?

І це дає російському бюджету додаткових експортних надходжень на суму 20 мільйонів доларів у день, на які купують зброю для того, щоб вбивати українців», – сказав Порошенко.

«Цей законопроект був попередньо обговорений з послами країн Євросоюзу, з урядовцями, включно з міністрами закордонних справ. Ми маємо повну і тотальну підтримку. Тому що не розуміють громадяни країн-членів Євросоюзу, чому це вони мають страждати від того, що вводять обмеження, а українці будуть транзитувати російську нафту», – говорить Порошенко.

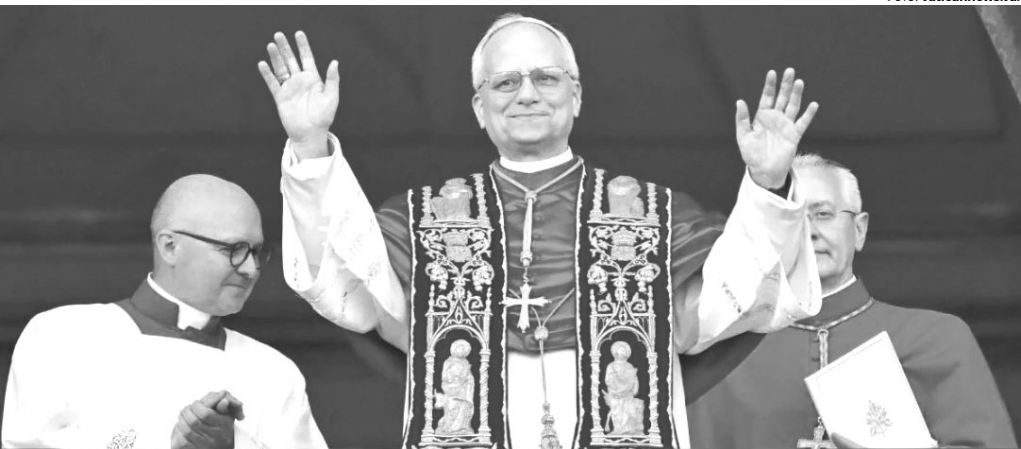
П П БУРМАКА Н.П.
17, 24, 31 травня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Речник путіна пєсков (на фото) у відповідь на обіцянки Заходу запровадити додаткові санкції проти росії, якщо та не погодиться на 30-денне припинення вогню в Україні, заявив, що Москва не сприймає «мову ультиматумів».

росія щороку виробляє 1400 «Іс-кандерів» та 500 крилатих ракет Х-101. Про це повідомило авторитетне західне видання «Економіст».

■ Подія тижня

Папа Лев XIV – новий глава католицької церкви (267-ий) і суверен міста-держави Ватикан.

Чи зрозуміє американський Папа Україну?

Католиками керуватиме Лев

Василь РОГУЦЬКИЙ

Точніше – Лев XIV, – саме таке ім'я отримав 69-річний кардинал із США Роберт Френсіс Превост, якого обрали новим Папою Римським 133 інших кардинали, серед яких був і українець Микола Бичок.

5 ВАЖЛИВИХ ФАКТІВ ПРО ЛЕВА XIV:

1. Народився у США, його предки мають італійське та французьке коріння, але своє церковне служіння Роберт Френсіс Превост провадив в Перу, здобувши авторитет в усій Латинській Америці. Отримав громадянство Перу. Вільно володіє англійською, італійською, французькою і португальською мовами, а також може читати на латині і німецькій мові.

Папа Лев XIV вільно володіє англійською, іспанською та італійською мовами.

2. Превост є членом Ордену святого Августина, одного з найбільших та найстаріших чернечих орденів у Католицькій Церкві. Орден акцентує увагу на проповіді та слуханні.

жінні бідним, а також на особистому духовному розвитку. Ця належність підкреслює глибоке почуття смиренності Превоста і його прагнення слідувати за ідеалами Августина – служити не лише Церкві, а й людям.

3. Новий Папа – активний любитель спорту, зокрема тенісу. Його захоплення допомагають йому зберігати фізичну форму.

4. Ім'я Лев має глибоке символічне значення в історії Католицької Церкви. **Лев I Великий (440-461)** – саме за нього почало зростання папства. Також він чинив опір варварам, що захоплювали Рим. **Лев III (795-816)** – коронував Карла Великого імператором у 800 році. **Лев IV (847-855)** – укріпив Римські мурі від арабських нападів. **Лев IX (1049-1054)** – саме за нього

Церква розділилась на католицьку та православну. **Лев X (1513-1521)** – за нього сталася Реформація, і він же відлучив Мартина Лютера від церкви. **Лев XIII (1878-1903)** – видав

енцикліку Rerum Novarum – нове на той час слово про соціальну справедливість.

5. Перший Папа зі США за всю історію, 267-ий понтифік загалом. Його девіз: *In illo uno uniti* («В Єдиному – єдині»).

ЧОГО ЧЕКАТИ НАШІЙ КРАЇНІ ВІД НОВООБРАНОГО ПОНТИФІКА?

Андрій ЮРАШ, посол України у Ватикані:

«Кожна людина має свої власні погляди, а ще є певна дипломатична традиція... Можу лише повторити, що уже раніше казав. Росія – це держава, яка сторіччями розвивала свої стосунки зі Святим Престолом. Але в цьому контексті, як мінімум, два принципові моменти. Попередній Папа Франциск скасував свою зустріч із Патріархом Кирилом, яка мала відбутися у червні 2022-го року в Єрусалимі. Папа назвав його вівтарним хлопчиком путіна, після чого рівень відносин москви і Ватикану суттєво понизився. Діалог між Ватиканом та рпц триває, проте вже не на найвищому рівні, а у форматі

робочих контактів. Ватиканська дипломатія максимально обережна. Вона однозначно підтримує Україну, при цьому намагаючись зберігати певні механізми і моделі діалогу з тими, з ким Україна безпосередньо не може говорити. Це місія кардинала Дзуппі. Він практично безперервно намагається допомагати, передаючи російській стороні списки українських дітей, журналістів, хворих, цивільних, медиків та полонених військових. Ми маємо дуже плідні результати на різному рівні».

СВЯТОСЛАВ, глава Української греко-католицької церкви: «Мир вам»

– перші слова, якими Воскреслий Спаситель привітав своїх апостолів, сьогодні стали першими словами, з якими новообраний Понтифік звернувся до всього світу. Зболена Україна чує ці слова як слова надії та особливого Божого благословення. Святіший Отець Лев XIV висловив побажання, щоб ці слова «дійшли до всіх народів, до всієї землі». Ми щиро віримо, що новий Єпископ Рима стане для багаторазового українського народу благовісником миру, який походить від Воскреслого Господа».

P.S. У своєму першому недільному зверненні новообраний Папа Римський 69-літній Лев XIV (кардинал Роберт Френсіс Превост) згадав війну в Україні та закликав до якнайшвидшого справжнього, справедливого і тривалого миру. «Я ношу у своєму серці страждання любого українського народу. Нехай же буде зроблено все для якнайшвидшого досягнення справжнього, справедливого і тривалого миру. Нехай будуть звільнені усі полонені, а діти повернуться до своїх родин», – зазначив понтифік. ■

■ Шок!

Правоохоронці запобігли удару по Рівненській АЕС

За процесуального керівництва Рівненської обласної прокуратури мешканцю Рівненщини повідомлено про підозру у підготовці диверсії (ч. 1 ст. 14 ч. 2 ст. 113 КК України)

Наталка НЕКОЗ

За даними слідства, чоловіка через Telegram завербував представ-

ник спецслужб рф. Він погодився допомогти ворогу отримати координати опор ліній електропередач, які відіграють важливу роль у

Намагався прикріпити трекер до кутової опори повітряної лінії електропередач.

видачі потужності Рівненської АЕС для їх подальшого ракетного обстрілу.

Як повідомляє Офіс Генерально прокурора, у квітні цього року підозрюваний придбав в інтернеті GPS-трекер та сім-карту, а вже у травні намагався прикріпити трекер до кутової опори повітряної лінії електропередач, що має важливе народногосподарське значення.

Правоохоронці попередили диверсію та затримали підозрюваного. Йому обрали запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права внесення застави. ■

Погляд

Катерина ЗУБЧУК, заслужений журналіст України

Чуже село стало «моїм»

– Їдете в своє Любче? – каже жінка, займаючи місце в автобусі поряд зі мною. Ми вітаємося з попутницею. А її питання – риторичне, відповіді воно не потребує. Хоч, по правді, раніше, коли я чула такі слова, то мені, навіть заперечити хотілося: те, що їду в Любче, – це так, а що у «своє», то в такому статусі – моя рідна Переспа. Хіба може хтось не погодитися з тим, що найдорожче село, де минуло дитинство, юність, звідки людина пішла у життя?

А в Любче тодішнього Рожищенського району я прийшла в невістки. Тут – коріння мого чоловіка, а значить – моїх дітей, які свого часу в баби Степанки й діда Микити проводили шкільні літні канікули й багато що взяли із цих своїх сільських сторінок, – без краплі сумніву можу сказати, що ті «сторінки» їм запам'яталися на всі подальші роки. Вже давно нема моїх свекрів, пішов рано із життя мій чоловік Микола. Не стало і його єдиної сестри, яка до 2015 року залишалася хранителькою обійстя.

А от коріння моєї сім'ї таки тут. І так уже склалося, що настає весна – й починається сезон моїх поїздок сюди. Тішуся, що ще раз дочекалася краси улюбленого бузку – він цвіте вже й на тих деревцях, котрі сама посадила. Хоч і ті, куці, які застала більш як пів століття тому, коли прийшла сюди в невістки, посаджені матір'ю мого чоловіка, а пізніше вже й ним самим, теж ще тішать.

Багато хто в Любчі, мабуть, дивується з того, що я ще засаджую, засіваю тут грядки – це ж так нерентабельно, якщо підсумувати всі затрати. І з цим не посперечаєшся. Тому й не вдаюся до такого фінансового аналізу. Приємним компліментом були мені слова, які почула колись від свого любченського сусіда Володимира Омельчука: «Василівна, поважаю вас за те, що не покидаєте землю». Мовляв, якби всі вирішили, що картоплю не варто садити, бо її простіше восени купити, то звідки б вона взялася на тому базарі? Зізнаюсь, тепер я такого компліменту не заслуговую – вже чотири роки картоплі не саджу. На моїх грядках – лише городина, й то не вся і тільки в тій кількості, щоб можна було дати раду. Адже буваю в Любчі один день на тиждень – такий «клімат» встановила сама собі, зважаючи на свої літа.

За життя моїх свекрів, коли їм доводилося хазайнувати на 25 сотках, в садку кожен клапчик був засаджений – де не можна було зайти з конем і зорати – перекопували лопатою. Тепер там росте... трава. А ще з невимовимою швидкістю насилається чистотіл – його мій чоловік свого часу сам привіз із Копачівського лісу, «бо ж то така помічна рослина», як писали знавці лікарських рослин. Микола посадив чистотіл, звичайно, не на грядці, а на лосі, де він нікому не заважав, але ця рослина-агресор швидко сама проростала там, куди вітер заносив її насіння. Не кажу вже про те, що в садку «поселилася» така ж агресивна бузина.

Ой, не сподобалося б це моїм свекрам, які знають ціну землі, – за Польщі великі гроші платили, відриваючи, як мовиться, від рота, щоб докупити ще трошки – до приходу перших советів мали десять десятин. За нової влади все пропало. Добре, що на тому й скінчилося, бо за ту землю та ще й за хату, накриту бляхою, можна було й на Сибір, в якусь Воркуту заgrimити з клеймом куркуля.

Коли навесні все довкруг хати зазеленіє, то за цим обрамленням не так видно, що вона, як і людина, невимовимо старіє. Збудували свекри будинок ще в кінці 1930-х років, тож неважко прикинути, що до століття його вік добирається. А що зараз, по суті, він стоїть пустою, то ця «старість» особливо відчутна.

...Торік у негоду на одній із яблунь, відчахнулася й впала на землю велика гілка, на якій вже була зав'язь плодів (воно й не дивно – стовбур старого дерева давно з дуплом). Не стала просити сусіда, щоб зрізав ту гілку: побачивши, що вона не до кінця відламалася, подумала, що, може, вистачить їй поживи, аби зав'язь не опала. І знаєте – вистачило! На осінь достигли яблука. «От уже як навесні побачу, що гілляка всохла, тоді доведеться її зрізати», – вирішила. А вона взяла й знову зацвіла, хоч тримається на дереві, як мовиться, на волосині.

Дивлюся на цю гілку й ніби бачу саму себе. Вже давно мене в Любчі ніщо не тримає, а я все не можу відірватися від цього села – від того стовбура споминів, яким воно стало для мене більш як за пів століття. Майже занепало обійстя, але від цього воно для мене – не менш дороге. ■

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення:
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні,
рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підрослики.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.
Тел.: 067-362-95-32, 066-408-77-76 (Люда); 096-832-20-58, 099-627-88-55 (Світлана); 067-634-83-34, 050-488-77-71 (Наташа); 067-119-53-13 (Віка).

Епідеміологи Волині дослідили понад 1200 кліщів: у кожному десятому знайшли збудники хвороб.

На території області найбільш поширені кліщовий вірусний енцефаліт і лаймбореліоз – хвороба Лайма, збудниками якої є бактерії борелії. Також цього року лабораторно досліджено 28 кліщів, знятих з людей, у 35% виявлені клітини, морфологічно схожі на борелії.

У сільській місцевості між Городком та Яворовом на Львівщині компанія з Монако планує збудувати вітрову електростанцію потужністю 100 МВт. У разі вдалої побудови ця вітростанція стане найпотужнішою у західному регіоні.

Пульс тижня

Instagram-аферист ошукував навіть військових

22-річного жителя міста Ківерці судитимуть за шахрайства на понад 200 тисяч гривень (ч.ч. 1, 2 ст. 190 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, у 2021 році молодик створив у соціальній мережі «Instagram» сторінку та розміщував на ній оголошення про розіграші цінних призів, яких у реальності не існувало.

Лотами були подарункові бокси із товарами, мобільні телефони марки «Apple iPhone», значні суми грошових коштів, ювелірні вироби і навіть – тепловізор.

Аби отримати бажаний виграш, потерпілі, серед яких були військовослужбовці ЗСУ, перераховували «комісію» на вказану ошуканцем банківську карту.

Із січня по вересень 2023 року чоловік ошукав чотирьох довірливих громадян, заволодів коштами на суму понад 200 тисяч гривень. За ці дії він відповідатиме перед судом.

Зауважимо, що, згідно з вироком суду першої інстанції, молодика за вчинені ним аналогічні злочини, внаслідок яких довірливим громадянам завдано шкоди на 600 тисяч гривень, призначено покарання у вигляді 3 років обмеження волі. Це рішення сторона захисту оскаржує в апеляційному порядку.

Психіатр штампував довідки ухилянтам

За процесуального керівництва прокурорів Волинської обласної прокуратури завідуючому одним із відділень КП «Волинська обласна психіатрична лікарня міста Луцька» повідомлено про підозру у вимаганні та одержанні неправомірної вигоди (ч. 3 ст. 368 КК України)

Наталія МУРАХЕВИЧ

За даними слідства, посадовець із грудня 2024 по травень 2025 року налагодив схему підготовки та видачі необхідних медичних документів, до яких вносив завідомо неправдиві відомості щодо діагнозу. Згідно таких медвисновок, чоловіків, під час проходження ВЛК, може бути визнано непридатними до військової служби.

Лікаря затримали під час отримання від військовозобов'язаного чергового траншу оплати послуг, оцінених в 70 000 грн.

У ході обшуку в кабінеті посадовця вилучено ідентифіковані грошові кошти в сумі 15 тисяч гривень.

Вирішується питання щодо обрання йому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та відсторонення від займаної посади.

Земельна махінація на мільйон: схитрувати з податками не вдалося

Прокурори Волині домоглися відшкодування понад 1,1 млн грн збитків державі у справі про фінансове шахрайство

Наталія МУРАХЕВИЧ

Слідство встановило, що житель Луцька придбавав земельні ділянки, будував на них будинки, а згодом продавав, оформляючи кожну угоду як договір купівлі-продажу лише земельної ділянки.

За період з січня 2022 по липень 2024 року було укладено 8 таких договорів на суму близько 220 тисяч гривень.

Фактична ж вартість реалізованих об'єктів незавершеного будівництва становила понад 9 мільйонів гривень.

Через такі дії чоловіка державний бюджет недоотримав 1 млн 138 тис. грн податків.

У процесі досудового розслідування він у повному обсязі сплатив усе заборговане державі, а за свої дії відповідатиме перед судом.

Біль втрат не вщухає...

Катерина Свищ нагадала присутнім, що вони не самотні.

«Ніхто не бачить мокрої від ваших сліз подушки...»

У Волинському академічному театрі ляльок привітали матерів і дружин загиблих у жорстокій російсько-українській війні захисників України

Єва САС

На мистецький захід «Крила материнської молитви» їх запросили напередодні Дня матері, який відзначається в Україні у другу неділю травня, членкині Волинського осередку ГО «Об'єднання матерів і дружин захисників України». Ця організація згуртувала жінок, у яких війна забрала найрідніших, подала руку допомоги у найтяжчий час і підтримує й нині. Тож зібрала вдів та матерів загиблих захисників з усієї області, щоб подарувати їм хвилини радості, подякува-

ти за жертвність, патріотизм і неймовірну силу духу. За те, що не зламалися після смерті своїх Героїв.

Привітати жінок прийшли представники влади, громадських організацій. Особливі вітання адресувались

чився до організації заходу, Катерина Шкльода, наголосивши, що Фонд завжди буде поруч з ними. Водночас вона повідомила, що ветеранський бізнес підготував для учасників зустрічі пам'ятні подарунки.

Очолює Волинський осередок ГО «Об'єднання матерів і дружин захисників України» сильна і мужня жінка – Катерин Свищ, війна у якої забрала єдиного сина ще у січні 2015-го року.

матерям, які виховали Героїв, прищепили їм любов до Батьківщини, відповідальність за її долю, вірність військовому обов'язку. Вони віддали Україні найдорожче – своїх дітей. «Ми – у вічному боргу перед ними,» – про це нагадала зі сцени голова правління благодійного Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», який долу-

Зазначу, що очолює Волинський осередок ГО «Об'єднання матерів і дружин захисників України» сильна і мужня жінка – Катерин Свищ, війна у якої забрала єдиного сина ще у січні 2015-го року. Її Сергієві, кадровому військовому, навіки буде 24. Старший лейтенант Свищ, командир роти

Світ природи

Де в Луцьку побачити патагонських мар?

Якщо ви подумали, що це – грізні та страшні створіння, яких ви побачили у дзеркалі зранку, то це зовсім не так. Насправді, це – милі і потішні гризуни, які вже встигли підкорити серця працівників та відвідувачів Луцького зоопарку

Любомира НАТИНКА

Два місяці назад у звіринці вперше побачили світ відразу двійко патагонських мар. Наразі, малюки почувуються чудово, мають відмінний апетит та грайливий настрій. Особливо цікаво спостерігати за їхніми стрибкоподібними рухами та незвичною манерою бігу зигзагами. Ці тваринки відштовхуються всіма чотирма лапами одночасно, але при цьому ходять повільно.

Батько малечі прибув до Луцька ще влітку 2021 року з Харківського зоопарку. А їхня мама разом із подругою приїхали за обміном із Кишинівського зоопарку в серпні 2024 року. І ось цьогоріч, на почат-

Це перше потомство мар патагонських у Луцькому зоопарку.

ку весни, самичка подарувала зоопарку двох милих дитинчат, яких самостійно виховує. За попередніми даними, у пари народилися братик і сестричка.

Вольєр із цими тваринами користується особливою популярністю серед гостей.

Наразі вся родина патагонських мар мешкає разом: тато, мама, двоє малят та ще

а особливо за їхніми жвавими дитинчатами – одне задоволення.

загинув поблизу Дебальцевого. Мама втратила єдину надію і підтримку Хоча пройшло уже чимало часу, але біль не вщухає, не зарубцьовується шрами на серці. Попри це жінка намагається обійняти серцем інших матерів, розділити їхнє горе.

Пам'ять полеглих у боях Героїв присутні у залі вшанували хвилиною мовчання. Для них прозвучала вокальна композиція – молитва «Отче наш», як символ міжнародної підтримки українського народу у тяжкий для нього час, як віра в Перемогу.

– Дорогі матері, дружини, певне, ніхто не відшкодує Вам втрат, але, думаю, розрадою буде те, що народжуються нові покоління. Вони будуть пам'ятати, що зробили ваші діти, чоловіки, – сказала народна депутатка України Ірина Констанкевич, дякуючи жінкам за їхню стійкість. – Завдяки їм, Україна бореться і має майбутнє.

Щиру вдячність мамам і дружинам Героїв, які віддали життя за рідну землю висловив й заступник голови обласної ради Григорій Пустовіт.

– Важко знайти слова, щоб висловити Вам підтримку, співчуття, – сказав він. – Слова є різні, але ними не виміряти глибину вашого горя і скорботи. Ніхто не бачить мокрої від сліз подушки, ваших сліз. Не знає, які вони гіркі. Але треба жити, треба донести подвиг ваших чоловіків, дітей до майбутнього покоління. Він не повинен бути забутий!

Очільниця Волинського осередку Всеукраїнської ГО «Об'єднання матерів і дружин захисників України» Катерина Свищ подякувала своїм членкиням за активну участь у роботі, спонсорам заходу, а також – владі, яка тісно співпрацює з організацією і вручила їм відзнаки.

ДЛЯ ДОВІДКИ:

Патагонські мари (Dolichotis patagonum) – вид гризунів сімейства свинкових, що мешкає в Аргентині. Ще їх можуть називати патагонський заєць, патагонська каві, патагонська свинка. Це досить великі гризуни, довжина тіла яких сягає 60 – 80 см, а вага – до 16 кг. Їхнє хутро густе та коротке, сірого кольору зверху та брудно-білого знизу. Цікавою особливістю є їхні задні лапи, які нагадують кролячі. Вони коротші за передні, тож тваринка пересувається стрибкоподібно. На передніх ногах у них по чотири пальці, а на задніх – по три. Мари можуть розвивати швидкість до 30 км/год, завдяки своїм м'язистим ногам, у нерухомому стані вони можуть сидіти на задніх лапах або лежати, підігвавши передні лапи під груди, подібно до котів. У природі мари живуть до 14 років, а в умовах зоопарків – до 20. Харчуються тільки рослинною їжею: злаковими, травами, корінням дерев, квітами, листям, насінням та корою.

Від 12 травня у зв'язку з акцією протесту з польського боку заблоковано рух вантажівок через пункт пропуску «Ягодин-Дорогуськ».

На Волині 10 профтехнічних закладів отримають кошти на оновлення навчальних майстерень. Загальна сума субвенції – 68 мільйонів гривень. Перші ремонтні роботи розпочнуться вже найближчим часом.

■ На лінії вогню

Своє 20-річчя Дмитро зустрів у бою проти росіян

Фото: 14-а ОМБр імені князя Романа Великого.

«Дмитро точно знає, що сила піхотинця не лише в зброї, а в стійкості, витримці та братерстві.»

А на позиції козак із Князівської бригади потрапив кількома днями раніше

– День свого двадцятиріччя я запам'ятаю надовго. Весь день на свіжому повітрі, багато «феєрверків» та гостей. Були навіть непрохані. Але ми з ними не церемонилися – одразу стріляли на ураження. Та перш ніж викликати поліцію, послушайте, – сміючись каже старший сержант Дмитро (на фото). – Ми «святкували» на бойових позиціях під Соледаром. А ворожим штурмовикам у нас не раді

Надія ЗАМРИГА, майор, начальник відділення комунацій 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого

Романа Великого, частково нагадує девіз самої бригади: «Народжена та загартована в боях».

Хлопець народився на Тернопільщині та з дитинства мріяв стати військовим. Перш ніж втілити цю мрію, вступив до військового навчального

закладу й пройшов підготовку в сержантському корпусі.

– Я випустився на початку повномасштабного вторгнення та одразу приєднався до Князівської бригади. У дев'ятнадцять років потрапив на позиції, тоді ж відбулося й моє перше зіткнення з противником. А за кілька днів – уже святкував свій двадцятий день народження. Так само в бою, серед побратимів.

Якісна підготовка в сержантському корпусі допомогла Дмитру швидко адаптуватися до бойових умов. А справжньою підтримкою стали поради й приклад побратимів.

– Коли я потрапив на позиції, усе було нове. Але я уважно дивився, як діють

хлопці, брав з них приклад.

Разом із побратимами Дмитро пройшов запеклі бої під Соледаром і Бахмутом. Тепер боронить Куп'янщину. Згадає: на цьому шляху довелося приймати чимало викликів – зокрема й відповідальність за життя та здоров'я підлеглих.

– Так склалися обставини, що наприкінці 2022 року мені довелося тимчасово взяти на себе обов'язки командира роти. Спершу був шокований масштабом відповідальності, але згодом адаптувався. Добре, що поруч були досвідчені побратими, які допомагали. Ми успішно проводили наступальні дії, відновлювали контроль над втраченими позиціями.

Дмитро точно знає, що сила піхотинця не лише в зброї, а в стійкості, витримці та братерстві.

Увесь цей час Дмитра підтримують батьки та сестра. Вони добре пам'ятають малого хлопця, що понад усе захоплювався полюванням, обожнював рибуловлю та мріяв стати справжнім воїном.

Тепер він здійснив свою мрію. Та попри роки змін, Дмитро щосили наближає момент повернення додому. Переможцем. Тоді настане час втілювати нові мрії – створити сім'ю, розпочати власну справу, а ще – знайти улюблену вулку й гайнути на озеро чи річку...

Та спершу – міцно обійняти рідних. Як ніколи раніше. А потім промовити давню заготовлену фразу: «А я ж казав, що все буде добре, що впораємося. А ви мені вірили. Дякую за це!».

■ Фотофакт

«Зникли безвісти, але вони не зникли з нашої душі»

11-го травня у центрі Володимира відбулася мирна акція на підтримку українських військовополонених та зниклих безвісти

Ігор БУГ

До акції долучилися рідні, друзі захисників, а також небайдужі мешканці міста. Люди вийшли на вулицю, аби привернути увагу суспільства до долі українських воїнів, які досі перебувають у російському полоні або вважаються зниклими безвісти.

Автомобілі, що проїжджа-

«Кричимо на весь світ і биймо в дзвони – безвісти зниклі і полонені мають бути живими вдома». Кожен плакат – це невимовний біль...

ли повз учасників акції, підтримували їх сигналами – як знак солідарності, співчуття та єдності з тими, хто чекає на звістку від своїх рідних.

Зазначимо, що така акція у Володимирі відбувається вже не вперше. Люди знову і знову виходять на вулицю

аби привернути увагу до питання звільнення полонених та пошуку військових, доля яких невідома.

■ Неподобство

Як покарали 17-річного стрільця із Суходолів

Неповнолітнього волинянина визнали винним у тому, що він на території школи стріляв із пневматичного пістолета, внаслідок чого травмувалися двоє школярів

Богдана ШЕВЧУК

Подія трапилася 6 березня 2025 року в селі Суходолі Володимирського району. 17-річний колишній учень місцевого ліцею хизував-

ся перед школярами придбаною пневматичною зброєю, а потім заради забави почав із неї стріляти по двох учнях 6 класу.

Внаслідок стрілянини у школі один учень отримав тілесні

Постріли на території школи пролунали 6 березня 2025 року.

ушкодження у вигляді садна та синця лівої руки, а інший – садна голови та спини, си-

нець спини. Ці травми належать до категорії легких тілесних ушкоджень.

Цими днями відбулося засідання Володимирського міського суду у цій справі, який

■ Пульс дня

Друзі з Франції не забувають волинське місто шахтарів

Нововолинську громаду відвідав новообраний президент громадської організації «Ротарі Київ-Бальзак Україна» Гій Календа. Громадянин Франції прибув разом із добрим другом Нововолинської громади, засновником клубу Володимиром Пилипенком

Ігор ЛІСОВИЙ

У міській раді благодійники зустрілись із секретарем ради Надією Жук, керуючою справами Валентиною Степюк, заступником міського голови Богданом Шинкарчуком, депутатом міської ради Богданом Бадзюном та головним спеціалістом відділу міжнародного співробітництва, туризму та промоції Іриною Семененко.

Розмовляли про гуманітарну допомогу, яку надає «Ротарі» Нововолинській громаді вже четвертий рік поспіль – зокрема Центральній міській лікарні, внутрішньо переміщеним особам. Наразі від народу Франції у Нововолинськ вкотре прямує вантажівка з необхідним медичним обладнанням.

Під час зустрічі озвучили плани співпраці надалі. «Ротарійці» висловили готовність сприяти розвитку міжмуніципальних партнерств між Нововолинськом та містами Франції. Також є наміри розвитку культурних зв'язків, реалізації спільних інвестиційних, спортивних та освітніх проектів.

У рамках візиту представники «Ротарі Київ-Бальзак» оглянули приміщення колишньої школи в Низкиничках, відвідали Центральну міську лікарню Нововолинська та зустрілися з внутрішньо переміщеними особами, які мешкають на вулиці Луцькій.

Погоня на трасі: бізнесмен не зупинився на вимогу поліції

8-го травня близько 15:30 правоохоронці перекрили трасу Володимир – Луцьк. На місці працювало кілька екіпажів поліції

Ігор БУГ

Як виявилось згодом – поліція «ловила» горе-водія, який не зупинився на вимогу. Ним виявився власник одного із закладів харчування у Володимирі, добре відомий у місті бізнесмен, який і раніше часто порушував ПДР та вже скоїв кілька ДТП на іншому авто.

У пресслужбі поліції Володимира повідомили, що водій позашляховика марки «Ленд Ровер» не виконав законну вимогу поліції про зупинку і почав утікати. Він рухався з «ознаками сп'яніння» на значній швидкості в напрямку Луцька.

Було повідомлено інші наряди поліції, аби зупинити потенційного вбивцю за кермом.

Наразі на водія поліцейські оформили адміністративні матеріали, приймаються подальші процесуальні рішення.

Як стало відомо інтернет-виданню «БУГ», раніше цей же водій уже скоював ДТП у Володимирі на автомобілі Мітсубісі з номерами «2222». Так у 2019 році він зніс паркан у центрі міста. Це зафіксувала камера. У 2021 році – збив ліхтар біля міської ради. Авто бачили у чималій кількості «пригод», проте після цього «Мітсубісі» далі курсувало містом. Після попередніх ДТП і адмінстягнень, ніщо не заважало водію сідати за кермо та вкотре вчиняти аварії.

«Один учень отримав тілесні ушкодження у вигляді садна та синця лівої руки, а інший – садна голови та спини, си-

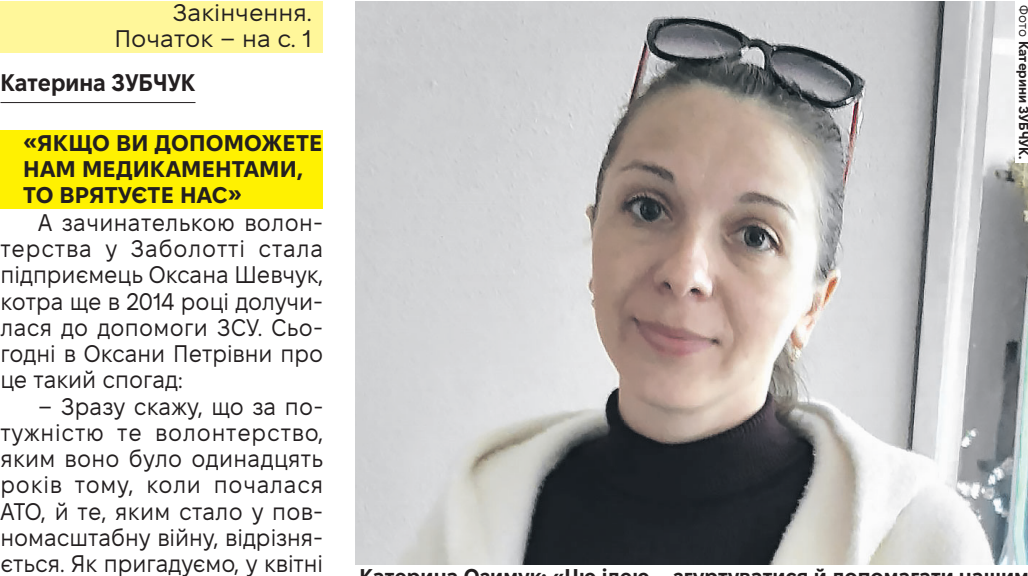
визнав 17-річного випускника винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 статті 296 Кримінального кодексу України та признав йому покарання із застосуванням ч. 1 статті 69 Кримінального кодексу України у виді про-

баційного нагляду на строк один рік і шість місяців.

Обвинувачений визнав себе у пред'явленому обвинуваченні винним повністю. У суді розкався у вчиненому та попросив вибачення у травмованих та їх батьків.

Неспокійні серця

Як це – допомагати фронту за 6 км від білорусі

Катерина ЗУБЧУК

«ЯКЩО ВИ ДОПОМОЖЕТЕ НАМ МЕДИКАМЕНТАМИ, ТО ВРЯТУЄТЕ НАС»

А зачинателькою волонтерства у Заболотті стала підприємець Оксана Шевчук, котра ще в 2014 році долучилася до допомоги ЗСУ. Сьогодні в Оксани Петрівни про це такий спогад:

– Зразу скажу, що за потужністю те волонтерство, яким воно було одинадцять років тому, коли почалася АТО, й те, яким стало у повномасштабну війну, відрізняється. Як пригадуємо, у квітні Рада національної безпеки і оборони України ухвалила початок Антитерористичної операції. Тоді ж і слово «війна» не звучало. Когось із хлопців вдень викликали у військкомат, когось забрали вночі. По правді, ми не розуміли, що діється. Мешканці Заболоття, навколишніх сіл – чись чоловіки, батьки, сини – опинилися на Сході України, як мовиться, голі-босі. Про їхні біди ми знали, спілкуючись з ними. Зносили, хто що міг, коли збирали першу гуманітарну допомогу.

– До речі, – розповідає Оксана Петрівна уже про конкретний випадок, що не забувається, – у військових тоді була велика потреба в ліках. Мені якось зателефонував учасник АТО Віктор Глушук, мобілізований із прикордонного села Гута: «Я випадково дізнався, що ви займаєтеся волонтерством, – сказав. – Якщо допоможете нам медикаментами, то врятуєте нас. Ліків маємо обмаль, а всі зараз похворіли».

І ми провели благодійні ярмарки, зібрали кошти. Склали посилку з найнеобхіднішими медикаментами й поштою відправили хлопцям-захисникам. Відтоді, за словами Оксани Петрівни, вона вже на-завжди з Віктором Глушком у контакті, бо не можуть одне одного забути (чоловік згодом звільнився зі Збройних сил, тому що його дружина служить, а діти в сім'ї є неповнолітні). І такі, як Віктор, котрих першим звернувся до допомоги, і яка справді когось врятувала, й інші воїни, з якими довелося спілкуватися, зокрема уже в роки повномасштабної війни, стали рідними.

Оксана Шевчук, яка безпосередньо координує відправлення допомоги, розповідала, що черговий маршрут – Харківський та Донецький напрямки. Тепло відгукувалося про тих, хто долучився до волонтерства з перших днів повномасштабної війни. Це – і ліцеї, й храми Заболоттінського благочиння, куди люди зносять продукти, й старости сіл Заболоттінської громади, які стали активними організаторами в цій, такій потрібній справі. А ще виокремилася підвижниця Степана Хви-нської з села Річича, який ще з 2014 року проклав шлях на Схід України, а в роки повномасштабної війни з однієї поїздки вертається – до на-

ступної готується. У нього багато контактів із госпіталами, командирами військових частин. Часто переганяє в зону бойових дій автомобілі чи то з ремонту, чи тільки-но куплені. І, звичайно, з порожніми руками не їде – везе бійцям різні смаколики, щоб вони відчували домашнє тепло.

«ОКСАНА ПЕТРІВНА ЗАТЕЛЕФОНУЄ МЕНІ, НА ЯКЕ ЧИСЛО ВІДПРАВКА, Й МІ БЕРЕМОСЯ ДО РОБОТИ»

А ось про роботу групи «Родинонька» Оксана Шевчук сказала, що «це – мега-волонтери». Про те, що – за такою високою оцінкою, дізнавалася, зустрівшись із цими «мегаволонтерками», які з 2022 року своїм колективом (а це – одинадцять жінок) й до сьогоднішнього дня роблять, не втомлюючись, добру справу. Як все починалося? З приводу цього Катерина Озимук, яка взяла на себе лідерство в групі (пані Катерина мешкає у Заболотті, а працює заступником директора з навчальної роботи, викателем початкових класів школи села Залісся, яке неподалік від селища), розповіла:

– Насамперед скажу, що страшно було. Ночі само собою – безсонні. Якщо й спали, то не розділялися, щоб бути наготові, спавувавши на всякий випадок найнеобхідніші речі. Чоловіки вдома не ночували – було налагоджене цілодобове чергування по всьому Заболотті. У жінок поїздки вертається – до на-

з маленькими дітками, де шукати безпечніше місце. Лютий – березень, то був і шок, але й надія, що весь цей жах скоро мине. А коли так не сталося – війна за декілька днів не закінчилася, то люди опанували собою, усвідомивши, яка біда прийшла на нашу землю. Тоді ми й почали волонтерити. Цю ідею – згуртуватися й допомагати нашим захисникам – підкинула Оксана Шевчук. Пам'ятаю, перший раз зібралися 10 квітня й вирішили наліпити вареників – наварили смакоти 15 п'ятилітрових відець. Це салат робили – такий, щоб не псувався, бо ж був уже квітень. До речі, збиралися надалі по черзі в когось вдома. Оксана Петрівна зателефонує мені, на яке число відправка, й ми беремося до роботи – більш поясненя не треба. Кожна з жінок корегує свої справи так, щоб вечір для нашого збору був вільний. Всього нас у групі – одинадцять. А це ж – молоді жінки, а в них – малі дітки, яких не завжди є на кого залишити вдома. Тож і з малечою приходили – бувало збирався чималий гурт.

Від вареників перейшли до чебуреків. А ще голубці робили, котлети. Відець ці смакоту йшли військовим на Харківський, Сумський, Донецький напрямки. Багато відправлень – в госпіталі Дніпра, Харкова. А в перший – другий рік великої війни – і в дитячі будинки. Степан Хви-нський, про якого вже згадував, доставляв допомогу з місцем призначення.

Любов Яконюк одержала за свою працю не одну подяку – зокрема й від керівництва та особового складу 66-го військового медичного госпіталю.

Група волонтерок, яких згуртувала Любов Яконюк, долучилися і до відправки допомоги на Схід України, що була призначена на 8-е травня.

– Зараз можна почути від військових, що вони достатньо забезпечені харчуванням й не потребують допомоги з тилу, – каже Катерина Озимук. – Але це, мабуть, залежить від того, яка частина, то там командир – як він дбає про своїх бійців. Тож хтось потребує такої підтримки, а хтось – і ні. Приємно читати: «Дякуємо! Це прийшла до нас частинка нашого дому!». Хлопці тишають, що про них не забувають, турбуються. А ми готуємо для них все зробити, аби вони живими-здоровими вернулися додому, до своєї сім'ї. Допомагаємо й цивільним людям, які постраждали від війни. Проймає до сліз, коли йде зворотний зв'язок – нам у соцмережах надходять знімки, на яких їх чебурки, нами насмажені й запакані в коробки, роздають на Сході дітям. Тоді переконалися, що недарма ми збираємося вже понад три роки й робимо добру справу.

«ПОБУВШИ В ПОЛЬЩІ СІМНАДЦЯТЬ ДНІВ, Я СКАЗАЛА ЧОЛОВІКОВІ, ЩО МІ ВЕРТАЄМОСЯ ДОДОМУ»

Назва групи волонтерок «Родинонька» – не символічна, як можна було подумати. В ній згуртувалися жінки, які не лише близькі до своїх патріотичним духом, але й всі вони – родичі між собою. А це в основному кожної з них безпосередньо торкнулася війна: в одній чоловік воює, в іншій – брат. Цю це для них – було в їхніх словах.

А ось чоловік же однієї волонтерки з «Родиноньки» – Надії Онішук, служив у АТО ще з 2014 року.

– Тоді ми пережили те, що зараз прийшло в дуже багато родин, – говорить жінка. – Добрі люди, яких організувала волонтерка Оксана Шевчук, допомогли, коли мому Дмитрові потрібно було придбати військову амуніцію. Дякувати Богу вернувся

Приемним подарунком став для «Родиноньки» прапор, який передав їм воїн Сергій Яковук та його побратим із 14-ї бригади, адже на ньому волонтерки побачили свою команду.

«По правді, було й таке, що коли когось просила своїм внеском долучитися до волонтерства, а у відповідь чула: «У мене нікого нема на війні».

додому живий-здоровий. У повномасштабну війну тех пішов служити. Зразу був тут, на місці – в теробороні, а потім на полігоні його відібрали в число тих, кого відправляли на навчання в Румунію.

І служив Дмитро Онішук, виявляється, до того моменту, коли в сім'ї третє дитя народилося, – уже як багатодітний батько, за законом, звільнився. Хоч цього звільнення могло б і не бути. З цього приводу жінка говорить так:

– Коли чоловік пройшов навчання й вернувся в Україну, то ще вагався, що йому робити, – звільнятися чи ні? Але в нього був дуже хороший командир, який сказав, зважаючи на те, що в нього вже троє дітей: «Ми тебе далі з собою не візьмемо. Ідь додому – до своєї сім'ї». І він так і зробив. Й два рази пережила непросту розлуку з чоловіком. Заспокоюю своїм дівчат, чоловіки яких хтось з рідні зараз на війні: «Моліться, і, дасть Бог, все буде добре». Від нашої «Родиноньки» завжди мала підтримку й дотепер не розлучаюся з волонтерством.

Світлана Сверба розповіла, скільки то за ці роки було тривоги за брата, котрий був мобілізований 3-го березня 2022 року (чоловік жінки не служить, оскільки в подружжя – троє дітей). Він визволяв Миколаївську, Харківську області, а потім воював на Донеччині – Бахмут, Куп'янськ... Мав два поранення й зараз – на лікуванні, реабілітації. Всі жінки, які згуртувалися в «Родиноньці», – мами. Вони ростять дітей – і це найбільша мотивація: заради їхнього майбутнього працюють на своєму «фронті» в тилу, аби турботою й теплотою підтримати бійців на передовій.

«ЯК Я ЗРОБИЛО ТОГО ГОЛУБЦЯ ЧИ МЛИНЦЯ ДЛЯ КОГОСЬ З БІЙЦІВ, ТО, МОЖЕ, ХТОСЬ І МОЇ ДИТИНІ ШОСЬ ДАСТЬ»

І ще одна зустріч була в Заболотті того дня. Тут є група волонтерок, хоч і значно менша за чисельністю, порівняно з «Родинонькою», але дуже потужна за своєю допомогою нашим захисникам. Її організувала й Любов Яконюк – жінка, котра до повномасштабної війни мала дуже гарний і мирний бізнес – не тільки одягала молодят, створювала весільну атмосферу, а й годувала гостей – її часто кликали за господиню, знаю-

чи, що вона – кухарка, котра не підведе.

– Але все перемінилося, – говорила пані Люба при зустрічі, – коли почалася повномасштабна війна. Вже десь за місяць я долучилася до волонтерства й коли із Заболоття йшла відправка допомоги на передову, то там були й мої голубці, млинці, випічка. А тут ще й у січні 2023 року мобілізували мого сина Миколу. До двох років він служив, зокрема, на Куп'янському напрямку, багато пережив і разом із ним. Бувало, не виходив на зв'язок – може уявило, що було в мене на душі в такі дні? Готувала страви для чергової відправки й слізьми обливалася. Думала: «Як я зроблю того голубця чи млинця для когось з бійців, то, може, хтось і моїй дитині щось дасть».

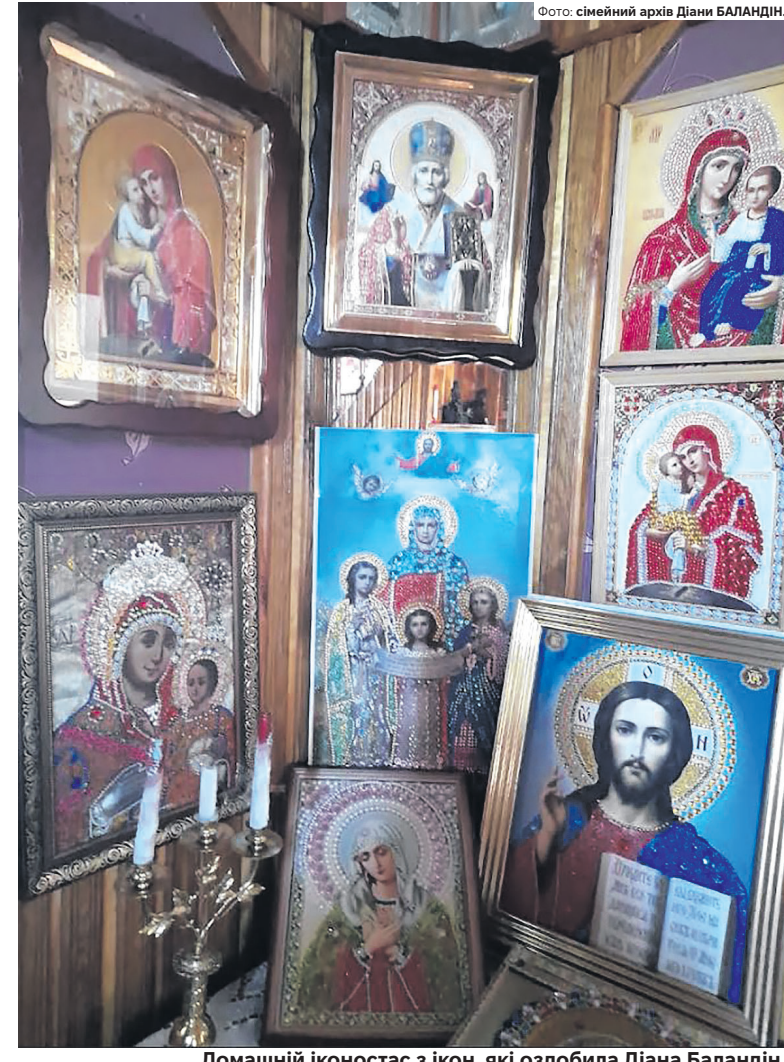
Перший рік, за словами пані Люби, ніхто їй не допомагав, але й самотужки за один раз давала на відправку на Схід України до п'ятидесяти кілограмів голубців. Згодом у неї на кухні збиралася вже група, в якій – Тетяна Куць, Тетяна Глинянко, Марія Вегера. Долучилася й Катерина Свіржевська, син якої боронить Україну.

– Спочатку я ні в кого підтримки не просила – своїми коштами обходилася. А як наша команда стала більше готувати різних смаколиків військовим на передову, то вже важко було само з придбанням продуктів. Тоді й вже зверталася за поміччю до волонтерки Оксани Шевчук, яка, по суті, координувала нашу роботу, – й вона ніколи не відмовила. Вдячна за підтримку парафіянам Хресто-Воздвиженського храму, сусідам і геть чужим людям, які відгукуються й виручають – хто коштами, хто молочком, без якого млинців не зробили. Але, по правді, було й таке, що коли когось просила своїм внеском долучитися до волонтерства, а у відповідь чула: «У мене нікого нема на війні». Одне слово, моя хата скраю... На жаль, є й такі люди.

За свою волонтерську діяльність Любов Яконюк одержала подяки від керівництва та особового складу 66-го військового медичного госпіталю, від Благодільного фонду «За квітучу Україну», Хресто-Воздвиженського храму селища Заболоття. Вони для неї – важливі, але, звичайно ж, подвижництво жінки – не задля відзнак. Найголовніше, заради чого вона зі своїми однодумцями трудиться, – це те, «щоб швидше настав переможний мир, щоб дочекалася мати – сина, дружина – чоловіка, дитина – батька...».

Самородки з народу

Уклін тобі, моя іконо!

Домашній іконостас з ікон, які оздобила Діана Баландін.

Закінчення. Початок – на с. 16

Григорій ПОЛІЩУК, член Національної спілки журналістів України, м. Горіхів

«Зараз або ніколи!», – сказала собі пані Діана і почала з натхненням створювати ікони у такій незвичайній, але досить оригінальній спосіб – викладаючи блискучими, яскравими камінчиками. Водночас здавалося, що всі випробування, які були на її віку, враз відступають, а на серці стає легко і спокійно. Тепер вона знає, що людина не може бути вільною, коли не позбудеться від того, що гнітить її в минулому. Не тримати обдань продуктів. Тоді й вже зверталася за поміччю до волонтерки Оксани Шевчук, яка, по суті, координувала нашу роботу, – й вона ніколи не відмовила. Вдячна за підтримку парафіянам Хресто-Воздвиженського храму, сусідам і геть чужим людям, які відгукуються й виручають – хто коштами, хто молочком, без якого млинців не зробили. Але, по правді, було й таке, що коли когось просила своїм внеском долучитися до волонтерства, а у відповідь чула: «У мене нікого нема на війні». Одне слово, моя хата скраю... На жаль, є й такі люди.

Отож, спершу купляла ікони, потім шукала потрібні камінчики. Різної форми їх навіть надсилали з Італії та різних міст України.

«Ой, роду наш красний, роду наш прекрасний...»

священника. Для мене таким натхненником став отець Валерій Братунь.

Мною створено 50 ікон, чимало з них подаровані людям. Коли починаю творити ікону, то обов'язково запалюю свічку, щиро молюся, слухаю церковні піснеспіви, записані на телефон. Першою моєю роботою була ікона великомученика та цілителя Пантелеймона. Особливо дорога для мене ікона «Нев'янучий цвіт», яка прославляє Божу Матір.

– Знаю, що кожного, хто мав за честь бути у вашій оселі, насамперед вражає іконостас... – Іконостасування у нашій сім'ї заведено ще з мого дитинства, – піднесено відповідає пані Діана. – Тому в одній із кімнат у нашому будинку облаштований домашній іконостас. Саме тут встановлено чимало образів моєї роботи. Пам'ятаймо, коли звертаємося до Бога, то треба у молитві й пошани до ікон запалювати свічки, лампадки, звершувати поклони. Саме це я обов'язково роблю перед домашнім іконостасом.

Якщо ми любимо Бога, то і Бог по-дає нам свою любов. Коли ми ставимо свічку перед іконою, то ми просимо допомоги не в дошки, а лише – в Бога! І саме тому усі звертаються: «Матір Божа, допоможи!». Християни розуміють, що ми поклоняємося не самій іконі, а тому, хто на ній зображений – Богові, Ісусу Христу, Божій Матері чи котромусь святому. Візуально це дає нам інші відчуття, більш емоційні. Отож, ікона допомагає нам ревно молитися.

Спостерігаю, як емоції огортають кожного з нас, коли стаємо перед іконою на покаяння. Усі ми переживаємо цей важливий момент у своєму житті, бо серце від цього стискається наче пружина, його не висловлює словами, не виллеш навіть і дрібними слезами.

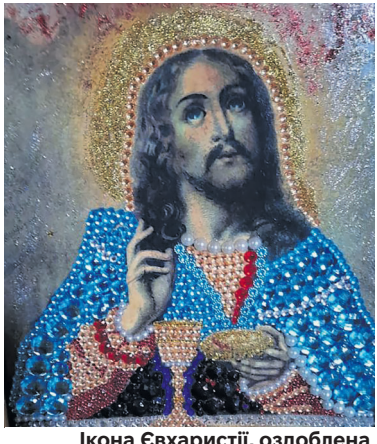
– А ось тут на нашому подвір'ї, – веде свою розповідь пані Діана, – особливе місце займає скульптурна статуя Божої Матері Благодатної. Її освятили на Іоанна Богослова. Це було святоково, величю і побожно. Було 9 отців із Горіхівського деканату ПЦУ на чолі з отцем Андрієм Сидором. Встановили цю скульптуру тут, щоб в її особі Божу Матір охороняла, благословляла не тільки нашу велику родину, але й усіх подорожніх, які простують цією вулицею. Саме тут нерідко збираються односельці, гості і священник Петро читає Євангеліє, Акафіст.

Моя співрозмовниця йде у свій чудовий сад, до своїх улюблених квітів, різнобарв'я яких милує око з весни до осені, від крокусів до хризантем. Особливо їх ніжний аромат відчуває кожен, хто хоч раз улітку побував у неї на подвір'ї.

– Знаєте, – задумливо промовляє пані Діана, – часто мене огортає смуток, навіть розпач від подій у нашій Україні, але я кажу собі: «Журба журбою, а жити далі треба». А ліки одні – більше бувають на людях, займається корисною працею. Не треба сидіти, склавши руки, і скаржитися. Це – великий гріх. Людино, коли ти маєш добре серце, то трудися, допомагай іншим, як бджілка це робить, і матимеш тиху щоденну радість. А ще – коли ти живеш із Богом, то матимеш і благодать від Нього.

Поблизу статуї Божої Матері – цілорічно квіти.

Ікона Євхаристії, оздоблена Діаною Баландін.

Вітаємо!

З нагоди Всесвітнього дня сімейного лікаря щиро вдячний сімейному лікарю Горіхівської АЗЛПСМ –

Ірині Володимирівні РОЩИНІ

за самовіддану жертвну працю, порятунком людських життів і постійне піклування про здоров'я своїх пацієнтів. Високо ціную Ваш професіоналізм, доброту, чуйність та відданість. Бажаю миру, подальших професійних здобутків, розуміння і вдячності від людей. Здоров'я Вам, приємних посмішок, щоб сонечко зранку з Вами віталося.

Бажаю Вам вечорів – спокійних, святків – щасливих, в роботі – наснаги, від рідних і друзів – побільше уваги. Хай ангел завжди десь поруч літає від зла і біди Вас оберігає!

З повагою – Ваш пацієнт Пушкарський Трохим Петрович.

Пульс тижня

5000 пачок контрабандних цигарок вивозили потягом з України

Волинські митники у співпраці з прикордонниками виявили 5000 пачок цигарок «Compliment» без марок акцизного податку України

Любов ВОЛИНЮК

Невідомі зловмисники приховали їх у вагоні вантажного потягу, який доставляв товар на експорт і проходив митний огляд на станції Римачі митного поста «Ягодин».

Орієнтовна вартість знайденого курива становить майже 500 тисяч гривень.

Інформацію про правопорушення митники передали до Територіального управління Бюро економічної безпеки України у Волинській області. Попередньо дії контрабандистів кваліфіковано за статтею 204 Кримінального кодексу України – незаконне транспортування підакцизних товарів з метою збуту. Цигарки вилучено. Тривають заходи зі встановлення осіб, причетних до протиправної діяльності. ■

За понад 70 «закладок» – 10 років тюрми

За підтримки публічного обвинувачення прокурорами Ковельської окружної прокуратури суд визнав 33-річного жителя Житомирської області винним у неодноразовому незаконному придбанні, зберіганні з метою збуту та збуті особливо небезпечної психотропної речовини (PVP)

Любов ВОЛИНЮК

Як повідомляє пресслужба Волинської обласної прокуратури, у серпні–вересні 2022 року правоохоронці задокументували понад 70 фактів збуту психотропу в місті Ковель. Раніше судимий чоловік розповсюджував наркотики через систему «закладок».

Суд призначив зловмиснику покарання у вигляді 10 років і 3 місяців позбавлення волі з конфіскацією майна.

Досудове розслідування у кримінальному провадженні здійснювали слідчі Ковельського районного управління поліції. ■

8,5 року тюрми – за смертельне побиття дружини

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Ковельської окружної прокуратури суд визнав 63-річного жителя селища Стара Вижівка винуватим у заподіянні дружині тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили її смерть

Наталка МУРАХЕВИЧ

Доведено, що над ранок 11 грудня 2024 року нетверезий чоловік, який вже мав конфлікти із законом, у квартирі будинку на вулиці Луговій у Старій Вижівці під час конфлікту на ґрунті ревнощів жорстоко побив 59-річну жінку. Від заподіяних ним травм вона померла.

Відтоді волинянин перебуває під вартою і, згідно з вироком суду, 8 років та 6 місяців проведе за ґратами. ■

Торгували «втемну» спиртним і цигарками

В одному з магазинів Ковельського району суб'єкт господарювання реалізовував алкогольні напої та тютюнові вироби без відповідної ліцензії й без марок акцизного податку

Любов ВОЛИНЮК

Під час фактичної перевірки, проведеної за участю працівників поліції, із незаконного обігу вилучено: 53 пляшки алкогольних напоїв загальною вартістю 2,16 тис. грн та 112 пачок тютюнових виробів без акцизу – на суму 5,53 тис. грн. Про це повідомляє Головне управління ДПС у Волинській області.

Очікувана сума штрафних санкцій становить 72 тисячі гривень.

Населений пункт, де саме відбувалося порушення, податківці не розголошують. ■

Колесо історії

Унікальний двоповерховий поїзд 15 років курсував територією Волині

У 1961 році між Львовом і Ковелем запустили перший в Україні двоповерховий пасажирський потяг

Фелікс КОРКІН, rbc.ua

Цей проєкт був частиною масштабного експерименту, покликаного підвищити ефективність перевезень, але так і залишився унікальним. Історію цього інженерного дива, яке запам'яталося багатьом пасажирам того часу, розповіло видання РБК-Україна (Styler).

ЯК ВИНИКЛА ІДЕЯ ІННОВАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ

Двоповерхові вагони були відповіддю на потребу в підвищенні пасажиромісткості залізничного транспорту. Зростаючий пасажиропотік на західноукраїнських напрямках вимагав нових рішень, і використання двоповерхової компоновки дозволяло вмістити більше людей без збільшення кількості вагонів.

Двоповерхові вагони розробили спеціально для СРСР у 1959 році, а виготовляли їх у Німецькій Демократичній Республіці на заводі «Аммендорф». Вони були передані Радянському Союзу як репарації після Другої світової війни. Вагони також експлуатувалися на Уралі та між Москвою і Рязанню.

Проте саме маршрут Львів–Ковель став першим в Україні, де новий формат поїздів вийшов на рейки. Цей потяг не тільки вражав своїм виглядом, а й задавав новий стандарт комфорту для пасажирів.

ЦЕ БУЛО СПРАВЖНЄ ТЕХНІЧНЕ ДИВО

Потяг складався з чотирьох вагонів, кожен із яких мав два рівні з сидічими місцями. На верхньому поверсі були столики, а пасажирів насолоджувалися панорам-

Цей потяг не тільки вражав своїм виглядом, а й задавав новий стандарт комфорту для пасажирів.

Другий поверх вагону. Симпатично ж!

Сучасний стан двоповерхового потяга. Ех...

ним видом з великих вікон. Для початку 1960-х років це було справжнє технічне диво.

Кожен вагон мав довжину близько 24 метрів та висоту понад 4,5 метра. Салони були обладнані вентиляцією, опаленням і комфортними

сидіннями з м'якою обшивкою. Всього у вагоні могло розміститися до 120 пасажирів – майже вдвічі більше, ніж у звичайному одноповерховому вагоні.

Каркас конструкції був посилений для забезпечення безпеки на високій

швидкості. Усі вагони мали двоє дверей з кожного боку, що пришвидшувало посадку та висадку пасажирів. Загалом, технічні рішення виглядали прогресивними навіть за європейськими мірками того часу.

ПРИЧИНИ ЗНИКНЕННЯ ТА НЕРОЗВИНЕНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Попри очевидні переваги, двоповерховий поїзд не здобув підтримки у вищих ешелонах радянської транспортної системи. Керівництво залізниць визнало експеримент цікавим, але відмовилось від масштабного впровадження подібних вагонів. Можливо, на заваді стали вартість обслуговування, ускладнення в ремонті або неготовність інфраструктури до нових габаритів.

Всього у вагоні могло розміститися до 120 пасажирів – майже вдвічі більше, ніж у звичайному одноповерховому вагоні.

Потяг на лінії Львів – Ковель курсував протягом 15 років – до кінця 1970-х. Згодом, через зношення техніки і зміну транспортних потреб, він зник з українських рейок. Проте серед пасажирів він залишив пам'ять як щось незвичайне, зручне й інноваційне.

Хоча проєкт не набув масового продовження, ідея двоповерхових поїздів залишилася актуальною. У країнах Європи та Азії такі вагони широко використовуються для міжміських перевезень, адже вони дозволяють економити місце й кошти.

В Україні також розглядаються можливості впровадження подібних рішень на популярних маршрутах. У 2010-х роках обговорювались плани запуску двоповерхових поїздів у Києві, Харкові та Одесі. Хоча ці плани залишилися не реалізованими, певний інтерес до теми не згасає. ■

6 травня почав їздити пасажирський потяг регіонального сполучення «Коломия – Івано-Франківськ – Львів – Луцьк». Денний рейс об'єднав Прикарпаття, Галичину та Волинь.

Понад третина українців відчуває розчарування (39 %) і безсилля (35 %). Майже вдвічі більше – напруженість (61 %) і втому (59 %). Такі результати соціологічного дослідження «Ти як?».

РЕКЛАМА

Оголошення конкурсу на заміщення вакантної посади завідувача кафедри матеріалознавства Луцького національного технічного університету

«Луцький національний технічний університет відповідно до ст. 55 Закону України «Про вищу освіту», Положення про порядок проведення конкурсу та призначення на посади науково-педагогічних працівників Луцького національного технічного університету № 781 від 27.04.2023 р. оголошує конкурс на заміщення вакантної посади завідувача кафедри матеріалознавства.

Термін для подання документів – місяць з дня опублікування оголошення про конкурс в засобах масової інформації.

До обов'язкових документів, які подаються на конкурс є:

- заява про участь у конкурсі, написана власноруч;
- особовий листок з обліку кадрів та власноруч написана автобіографія;

- фото - 1 шт. (на особовий листок, розміром 4 на 6 см);
- копія паспорта;
- копія трудової книжки (за наявності в осіб, які не працюють в Університеті), засвідчена нотаріально або у відділі кадрів Університету;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, почесне звання, засвідчені згідно з вимогами чинного законодавства України (відділом кадрів установи, де працює претендент, чи нотаріально засвідчені);
- список наукових праць за підписами кандидата на участь у конкурсі, голови навчально-методичної ради та голови науково-технічної ради (на вимогу комісії, наукові праці для підтвердження їх наявності) за останні 5 років;
- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх 5 років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформаційна довідка щодо відпо-

відності професійній кваліфікації претендента на заміщення посади (укладення контракту) професорсько-викладацького складу та його досягнень;

- копія документа, що підтверджує вільне володіння державною мовою;
- письмова згода на обробку персональних даних.

Кандидати на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр повинні мати науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри та, як правило, досвід роботи на посадах науково-педагогічних працівників у закладах вищої освіти не менше 5 років, є авторами (співавторами) підручників, навчальних посібників, інших наукових та науково-методичних праць, мають досвід підготовки науково-педагогічних кадрів.

Подавати документи та звертатися за додатковою інформацією у відділ кадрів ЛНТУ:

м. Луцьк, вул. Львівська, 75, 43018; тел.746110, 0662864557».

Герої не вмирають!

Командир «Добрий» відважно вів за собою підрозділ, повертаючись у стрій після кожного поранення

На жаль, не вберегли бійця Янголи. 33-річний командир одного з підрозділів Держ-прикордонслужби, доброволець та багатодітний тато – старший лейтенант Сергій Косей із села Нуйно Камінь-Каширського району поліг на Харківщині смертю хоробрих

Іванна ГАЙДУЧИК

Сергій піс у товаристві старших – брата Богдана та сестри Валентини. Мама була вчителькою, тож наука в сім'ї цінувалася. На жаль, ненька рано пішла у засвіти, коли діти тільки-но робили перші кроки в самостійне життя.

Після закінчення школи наймолодший син вивчився у Львові на пожежного інспектора. Там же пройшов 4 роки військової кафедри, здобув офіцерське звання молодшого лейтенанта. Йому було всього 17, коли зустрів своє кохання. П'ять років зустрічався зі своєю Сніжаною. Здобувши вищу освіту, вирішив поєднати з дівчиною долі перед Господом. Побравшись, молоде подружжя намагалося якнайкраще облаштувати своє сімейне гніздечко, тож чоловік їздив на сезонні заробітки. Так і не встиг попрацювати

Його з побратимом засік ворожий дрон. Сергій взяв весь удар на себе, тож товариш врятувався.

за фахом. Згодом їхня оселя наповнилась гомоном діточок. Здавалося, все ще тільки починається. Але – війна!

8 березня 2022-го Сергій Косей вирішує добровольцем приєднатися до оборонних лав держави. Потрапляє в 11-й прикордонний Краматорський загін, штурмову бригаду «Форпост», яка стала частиною Гвардії наступу та виконує завдання з відсічі російської збройної агресії

Про це говорять

Коли везли Героя «на щиті», інший «герой» ледь не протаранив процесію...

Обурлива ситуація сталася в неділю у Каміні-Каширському

Наталія МУХА

Водій, незважаючи на людей із прапорами, намагався рухатися через жалобну процесію та ледь не наїхав на дітей. Про це повідомляли на місцевому телеграм-каналі. «Сьогодні везли військового, і молодий хлопець, незважаючи на людей, прапори й усе довкола, хотів

проїхати. Коли люди почали його зупиняти, він ще більше натиснув на газ – ледь не збив маленьких дітей. Жінка підбігла, щоб зупинити авто. І він рушив прямо на неї, вона ледь не впала під колеса», – обурюються очевидці.

Вони й викликали на місце події службу «102». Це підтвердили і

в районному відділі поліції. За повідомленням пресслужби правоохоронців, 11 травня близько 11:34 до них надійшло повідомлення про те, що в місті Камінь-Каширському легковий автомобіль збив жінку на площі Культури. В ході реагування поліцейські встановили автомобіль та особу правопорушника. На 23-річного водія складені адміністративні матеріали за ст. 124 КУпАП. Рішення по справі прийме суд. ■

Торік подружжя стало багатодітним – народилася третя дитина, донька Ніколь, яку тато бачив зовсім маленькою.

Фото з архіву дружини Героя Сніжани КОСЕЙ.

Життя Сергія Косей обірвалося 30 квітня, у День прикордонника.

уродженці інших областей, люди різних професій мали честь служити з Вікторовичем із волинського Нуйно. Прибув очолити чин відспівування та співслужити із місцевим духовенством ПЦУ й капелан їхнього формування.

Життя Сергія Косей обірвалося 30 квітня, у День прикордонника, під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Вовчанськ Хутори Харківської області. Його з побратимом засік ворожий дрон. Сергій взяв весь удар на себе, тож товариш врятувався, хоча й мав поранення, був госпіталізований. А торік весна була щастям: у квітневі дні командира удостоїли високого ордена «За мужність» III ступеня, народилась його третя дитина.

1 червня він би відзначив одинадцяті річницю подружнього життя з коханою дружиною Сніжаною, хоча вони разом – уже понад 15 літ. Він дійсно був люблячим чоловіком для коханої дружини, хорошим сином, турботливим татом. Цьогорічна весна – чорна для Сніжани, для всієї їхньої родини. Ніжн обіймав труну, як самого татуса, найстарший 9-річний синочок Демір із дідусем Віктором. Не стало татка у 6-літньої Ані. А маленький Ніколь – всього рік. У телефоні вона не раз ще дивитиметься відеозаписи тата та фото, перш ніж зрозуміє, що він уже – не реальність для неї, а тільки – вічний спогад. ■

Погода

Як у травні дощ надворі – то восени хліб в коморі.

До кінця тижня – час дощів

А головне – нарешті припиняться нічні заморозки на ґрунті

Галина ШВАБЮК

До кінця тижня не стійку погоду зумовить поле зниженого тиску з атмос-

ферними фронтами, які по чергово перетинатимуть територію нашої області. Пройдуть дощі різної інтенсивності.

Як інформує Волинський центр з гідрометеорології, температура повітря вночі становитиме: 2–7°C тепла, вдень – 11–16°C тепла. ■

Пульс тижня

Квіти ветеранові й слова подяки за захист рідної землі, за багаторічну невтомну працю.

98-літній ветеран найбільше мріє про Перемогу над рашизмом

У Маневичах привітали місцевого мешканця, ветерана Другої світової війни Миколу Масюка з нагоди 80-річчя Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні

Богдана КАТЕРИНЧУК

Микола Онуфрійович, якому вже 98 років, – яскравий приклад для наслідування молодому поколінню. На своєму життєвому шляху він бачив страшні будні Другої світової війни та голодні повоєнні роки. Чоловік виростив чудових дітей, онуків.

До ветерана війни, учасника бойових дій Миколи Масюка завітали начальник відділу культури та туризму Олександр Піддубний, заступник голови селищної організації ветеранів війни і праці Дмитро Фальковський та члени організації. Вони подякували ветерану за захист рідної землі, багаторічну невтомну працю і працелюбність та побажали йому здоров'я, мирного неба і родинної злагоди. ■

Сільські співаки зібрали кошти на допомогу нашим захисникам

У Чарторийську і Куклах, що на Маневиччині, відбулися благодійні концерти «Наближаємо Перемогу разом»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Творчі колективи Центру культури та дозвілля Маневичької селищної ради об'єдналися з аматорськими колективами Чарторийського та Куклинського старостинських округів заради спільної мети – допомоги Збройним Силам України. Глядачі змогли не тільки насолодитися чудовими виступами любителів сцени, але й долучилися до збору коштів для воїнів-земляків.

Слова вдячності учасникам концерту висловили старости сіл Чарторийськ та Кукли, відповідно, Марія Свента та Наталія Бортник.

Упродовж патріотичного заходу вдалося зібрати понад 25 тисяч гривень. Усі кошти будуть спрямовані на придбання необхідного обладнання для військових. Організатори благодійних концертів висловлюють вдячність кожному, хто зробив свій внесок для підтримки українських захисників. ■

Побив та з'валтував – на Поліссі судитимуть уродженця Донецчини

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 35-річним уродженцем міста Макіївка Донецької області з'валтування співмешканки та заподіяння їй легких тілесних ушкоджень

Наталія МУРАХЕВИЧ

Заданими слідства, судимий уже чоловік, нині – житель селища Маневичі, 20 січня 2025 року спочатку шарпав, штовхав та вдарив ногою 45-річну жінку, а через кілька годин з'валтував.

Обвинувачений перебуває під цілодобовим домашнім арештом і невдовзі постане перед судом. Досудове розслідування здійснював Камінь-Каширський районний відділ поліції ГУНП у Волинській області. ■

■ Редакційний щоденник

Тату і мамо, перевірте, чи ваше чадо – не терорист?

Чим переймалась і з чого дивувалась упродовж останнього тижня журналістка Євгенія СОМОВА

... ЯК ЗАХИСТИТИ НАШИХ ДІТЕЙ ВІД РОСІЙСЬКИХ СПЕЦСЛУЖБ

Інцидент, що трапився у березні цього року в Івано-Франківську, сколихнув місто. Поблизу залізничного вокзалу загинув 17-річний юнак, його 15-річний товариш отримав тяжке поранення. Як з'ясувалося, хлопці виконували завдання російських спецслужб. На орендованій квартирі виготовили вибуховий пристрій, аби закласти його у якийсь цікавий росіянам об'єкт. Підлітки вирішили, що ним має бути залізничний вокзал. Проте, що можуть постраждати невинні люди, звісно, не думали. Та під час перенесення вибухового пристрою куратор, за інструкціями якого діяли, підірвав пристрій. Вибух не завдав шкоди вокзалу. Але постраждали виконавці та двоє випадкових перехожих, яких травмувала вибухова хвиля. І таких фактів, коли українські підлітки стають кур'єрами, виконують завдання російських спецслужб: доставляють вибухові пристрої до якихось об'єктів, а то й самі закладають їх, чимало. На Волині, на щастя, подібних фактів не було, але їх фіксували в інших регіонах України.

Як підлітки потрапляють у тенета російських спецслужб? Усе відбувається банально просто. Хтось у соцмережах шукає роботу, хтось обурюється діями працівників ТЦК чи поліції... Це і є кандидати на роль «верблудів», готових переносити вибухівку, здійснювати теракти. Російські куратори, як то кажуть, нюхом чують, хто може клюнути на їхню приманку. Тож зв'язуються з дітьми і пропонують заробіток: написати на стіні будинку цюсь антиукраїнське, підпалити автівку військового чи волонтера, віднести «передачу» і т. д. Обіцяють добрий заробіток без будь яких наслідків для кур'єра. Мовляв, якщо й попадешся, то нічого тобі не буде. Ти ж – неповнолітній. І діти вірять. Але обіцяних коштів не отримують. Кур'єрів нерідко підривають під час виконання завдання.

«Не пали свої! «Спали» ворога!» – закликає СБУ одразу інформувати їх, коли отримали пропозицію «підзаробітку» від фсб.

... ЩО, «КОЛИ ГОВОРЯТЬ ГАРМАТИ, МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ»

Відео, яке побачила у соцмережах – вразило, думається, не тільки мене. На фоні щент зруйнованого російськими агресорами двоповерхового приміщення, судячи з усього якогось адміністративного чи торговельного центру, военний оркестр Оперативного командування «Схід» виконує пісню «Ой, у лузі червона калина...». Хлопці у пікселях, які, напевне, втратили у бою не одного побратима, і, дякуючи Богу, вижили, співають натхненно, душевно. Співають, бо цього просить душа, бо слова пісні близькі їм, відповідають переконанням.

« Підліткам, які вчиняють протиправні дії: підпал автівки військових, волонтерів, перенесення кудись чи передачу комусь вибухівки світить до 15 років позбавлення волі або довічне ув'язнення. »

Слухаючи пісню, чомусь згадала давнє прислів'я: «Коли говорять гармати, музи мовчать». Звісно, в ньому є доля істини. Адже війна – це руйнування, смерть. Тоді замирає і мистецьке життя, і взагалі нормальне людське. Але сучасна історія вносить свої корективи. Скажімо, в Ізраїлі, який знаходиться у стані війни з першого дня заснування, мешканці зуміли налагодити нормальний побут. Зрештою, культура, мистецтво не дають забути і довоєнні радощі, і реалії сьогодення. Тож нині, коли в Україні гинуть люди, коли наші вороги зрівнюють із землею села і міста, музи повинні кричати, щоб їх почув увесь світ. Українські митці намагаються достукатися до людських

сердець, розповісти про трагедію нашого народу. Працюють, як то кажуть, з поправкою на війну. Представляють нашу культуру за кордоном, збирають кошти на підтримку ЗСУ.

Не замерло культурне життя й на Волині. Попри війну активно творять художники, беруть участь у традиційних виставках, які проходять в їхньому домі – Будинку художника, більш відомому волинянам як галерея мистецтв. Навіть у воєнний час її робота не зупинилася. Там проводяться традиційні сезонні виставки, під час яких експонуються роботи різні за технікою виконання, напрямком, темою й настроєм. А з початком повномасштабного вторгнення росіян її використовували як волонтерський пункт. Тут плели маскувальні сітки, збирали гуманітарну допомогу, проводили арт-терапію для вимушених переселенців.

Але будинок, у якому розташована галерея, споруджений у 1962 році за кошти місцевої організації художників, з часом старів: почала обвалюватися штукатурка, протікати дах.

– У 2019 році, завдяки подарунку частини майна організації, ми зробили капітальний ремонт галереї, – розповідав Володимир Марчук, який уже четвертий десяток літ очолює організацію. – Встановили нові вікна, трохи полагодили дах... Але на фасад не вистачило коштів. І сподіватися, що найближчим часом його відремонтують не доводиться. Адже у воєнний час бюджетні кошти спрямовані на інші видатки. А зробити його власними силами, за кошти організації нереально. Усі гроші, що отримує наша спілка художників, йдуть на оплату комунальних послуг: опалення, освітлення, водопостачання...

Володимир Марчук каже, що вже стомився «ходити по кабі-

... ДРУЗЬМИ ПУТІНА, КОТРІ ПРИЇХАЛИ НА ПАРАД ДО МОСКВИ

9 травня для росіян – сакральне свято. Влада відзначає його завжди помпезно, масштабно. А цього року особливо старалася, бо ж мала круглу дату – 80-річчя Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Тож дуже хвилювалася, аби урочистості на красній площі пройшли гладко. Знає ж, що Україна має зброю, яка може сягнути й до кремля. Боячись за життя своїх гостей, стягнула на красну площу системи ППО з усієї країни, оголивши такі чинимі міста і фронт. Для безпеки союзників, путін навіть оголосив триденне «перемір'я». А керівники Китаю і Америки звернулися до України з проханням не провокувати росію і її неадекватного лідера. І Київ прийняв пропозицію, аби не зіпсувати свято путіну.

Тож парад відбувся. Але нічого нового світ не побачив. Ніби що побільшало гостей на трибуні кремля. Цього року їх було значно більше, ніж торік. І це, у значній мірі, завдяки Дональду Трампу. Адже саме він допоміг росії вийти з міжнародної ізоляції. Тож представництво країн було доволі широким. Приїхали гості з 29 іноземних держав. Серед них – чи не найбільш очікуваний і шанований, до того ж – найвпливовіший – Сі Цзіньпін. Але, думається хто-хто, а він таки використає візит, аби витиснути з нього максимум вигоди для своєї країни. Зрештою, усі гості мали свій інтерес. Більшість з них економічно, фінансово чи у плані безпеки залежали від росії. Дивувало, що святкувати перемогу над нацизмом приїхали люди з країн, які у роки Другої світової воювали на боці Німеччини, або жили на іншому кінці світу і мало що знали про неї.

9 травня небо над москвою було похмурим, як і обличчя гостей. Попри посилені заходи безпеки, на них була тривога. Певне, не раз дивилися на небо: раптом прорветься який український дрон. На їхнє щастя усе обійшлося. У соцмережах показали парад у задуманому форматі. Виступ глави росії, марш представників різних родів військ. І фішка – «коробки» союзників: китайських, північнокорейських воєнків. Парад використав путін, щоб показати, що росія сильна, як ніколи, виправдати війну проти України, довести, що немає міжнародної ізоляції його держави. Народ і союзники неадекватного лідера отримали потрібну їм картинку. Правда, зіпсував її трішки Трамп, який зігнорував запрошенням і не приїхав та ще й оголосив 8 травня Днем перемоги США над фашизмом. Ложку дьогтю до меду додав і його віцепрезидент Ді Венс, який незадовго до урочистостей у москві заявив, що росія забагато хоче поступок з боку України для досягнення перемир'я. ■

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

-артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, **ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами: (098) 545 05 59, (066) 347 65 78.**

Висновок ДСЕС України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

Обсяг бюджету Нововолинської міської територіальної громади за доходами станом на 1 травня 2025 року склав майже 152 мільйони гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року доходи збільшилися на 26,4 відсотка.

Волинська область має 231 рекреаційну зону, 123 рекреаційних пункти, 267 озер, 298 агросадіб, 152 заклади розміщення. Також є 7 офіційно затверджених туристичних маршрутів та 6 туристичних магнітів.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

17 травня 2012 року відійшла у Вічність наша мама, бабуся, прабабуся – **ГРИЦЮК Ірина Олександрівна.**

Вона прожила достойно життя: була мудрою, турботливою мамою, бабусею і прабабусею, наполегливою, працелюбною, успішною у своїй професійній та громадській роботі.

Все це у її житті принесло успіх, визнання, повагу від знайомих і співробітників, любов – від рідних. Пам'ять про неї назавжди залишиться з нами.

3 сумом і скорботою – дочки, зять, внуки, правнуки.

■ Футбол

«За переможні преміальні в Кубку кубків купив собі музичний центр, який мені уже 50 років служить...»

Рівно пів століття тому – 14 травня 1975 року – у фіналі Кубка володарів кубків кийвське «Динамо» розгромило угорський «Ференцварош» з рахунком – 3:0 і здобуло перший континентальний кубок в історії радянського клубного футболу

Олександр ПЕТРОВ, «Український футбол»

Кубок володарів кубків-1974/1975. Фінал. «Динамо» (Київ, СРСР) – «Ференцварош» (Ференцварош, Угорщина) – 3:0 (1:0 – Володимир Онищенко, 17 хв.; 2:0 – Володимир Онищенко, 39; 3:0 – Олег Блохін, 66). Стадіон «Санкт-Якоб» (Базель, Швейцарія), 10 897 глядачів. Арбітр: Роберт Девідсон (Шотландія). «Золотий» склад кийвського «Динамо» у тому матчі: воротар – Євген Рудаков (№ 1), захисники – Володимир Трошкін (№ 6), Віктор Матвієнко (№ 3), Стефан Решко (№ 5), Михайло Фоменко (№ 4), півзахисники – Володимир Мунтян (№ 7), Анатолій Коньков (№ 2), Леонід Буряк (№ 10), Віктор Колотов (№ 10, капітан), нападники – Володимир Онищенко (№ 8), Олег Блохін (№ 11).

Головний тренер: Валерій Лобановський.

Спогадами про цей матч в інтерв'ю «Українському футболу» поділився легендарний центральний захисник кийвського «Динамо» і заодно полковник міліції, нині 78-річний Стефан Решко. Мовчазний за натурою, добрий, розсудливий і справедливий чоловік. Йому доручали персонально опікувати найнебезпечніших форвардів команд-суперників. Грав проти них жорстко, але коректно (за усю футбольну кар'єру – жодного вилучення і лише чотири жовті картки).

Шляхом таємного голосування на посаду голови Луцького міськрайонного суду Волинської області строком на 3 роки обрано Пахольюка Анатолія Михайловича (на фото).

■ Судюку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

7				1			2
9				8			6 7
				4	1		
8	3			4	5		
	9	1		2	6		
	2	3			4		9
		8		3			
6	5		2				4
3				6			5

Відповіді на судюку за 7 травня.

9	8	2	6	7	5	1	3	4
5	6	4	3	1	8	9	2	7
1	7	3	9	2	4	8	5	6
2	4	1	5	3	9	7	6	8
3	5	7	1	8	6	2	4	9
8	9	6	2	4	7	3	1	5
4	3	5	7	9	2	6	8	1
6	1	9	8	5	3	4	7	2
7	2	8	4	6	1	5	9	3

«Якби всі були такими дисциплінованими як Решко, то тренери залишилися б без роботи», – казав про Стефана Решку Валерій Лобановський.

Про нього Лобановський говорив: «Якби всі були такими дисциплінованими як Решко, то тренери залишилися б без роботи». Стефан – один із шести гравців «Динамо», які провели усі 9 матчів (810 хвилин), коли команда завоювала свій перший європейський трофей у сезоні 1974/75.

– Що розкажете про той переможний для «Динамо» турнір?

– То був великий успіх. Як-не-як, перший єврокубковий трофей для команд Союзу. Йшли до цього, готувалися. Валерій Лобановський прийшов і за рік зробив нову команду. Нова гра, нові погляди на футбол. Великі фізичні навантаження у нас були, велика конкуренція. А у фіналі Кубка кубків ми виграли досить легко.

– Який із матчів того турніру вам найбільше запам'ятався?

– Із ПСВ «Ейндговен». За рейтингом цей голландський клуб займав тоді перше місце у Європі. Пам'ятаю, що Лобановський на установці перед матчем нам так і сказав: «Ми граємо з командою номер один у Європі». І я вам скажу: ми відчували тремтіння в колінах після того, як переглянули пару їхніх ігор.

Михайло Ошемков спеціально їздив на Закарпаття, і там з угорського

телебачення записував їхні матчі. До гри з нами «Ейндговен» був вищим за нас на голову. У них багато збірників грало – і не тільки Голландії...

– За скільки днів до фіналу вас закрили на базі?

– Сьомого травня ми виграли в Єревані у «Арарата» 3:2 («Араратом» керував Віктор Маслов, тренер «Динамо» 1964–1970 років. – Прим. О. П.). По відношенню до нас єреванці поводити себе не дуже гарно. Грубо

грали, вболівальники після матчу щось на адресу арбітра кричали, щось вимагали (судив ту зустріч москвич Володимир Руднев. – Прим. О. П.).

Ми довго не могли виїхати зі стадіону. Нас везли в аеропорт у супроводі міліції: машина – спереду, машина – позаду. Адміністратор займався квитками, а нас підвезли прямо до літака.

До фіналу у Базелі було шість днів і весь цей час ми

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ НА РАНОК 14 ТРАВНЯ:								
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О	
1.	«Динамо» (Київ)	28	20	8	0	59:17	68	
2.	«Олександрія» (Олександрія)	28	19	6	3	43:21	63	
3.	«Шахтар» (Донецьк)	28	17	7	4	64:24	58	
4.	«Карпати» (Львів)	28	13	7	8	40:31	46	
5.	«Полісся» (Житомир)	28	11	11	6	36:27	44	
6.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	28	12	7	9	32:25	43	
7.	«Рух Львів» (Львів)	28	9	10	9	29:25	37	
8.	«Зоря» (Луганськ)	28	11	4	13	31:37	37	
9.	«Верес» (Рівне)	28	9	8	11	31:40	35	
10.	«Колос» (Ковалівка)	28	7	11	10	24:23	32	
11.	«Оболонь» (Київ)	28	7	8	13	18:42	29	
12.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	28	7	8	13	24:36	29	
13.	«Ворскла» (Полтава)	28	6	7	15	23:37	25	
14.	«Інгулець» (Петрове)	28	5	8	15	19:42	23	
15.	«Лівий берег» (Київ)	28	6	5	17	17:38	23	
16.	«Чорноморець» (Одеса)	28	6	3	19	19:44	21	

У гонці бомбардирів лідирує 23-літній форвард кийвського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 17 голів (2 – з пенальті).

були на базі – готувалися.

– Яким був настрій? Відчували, що виграєте фінал?

– Ми передивлялися ігри «Ференцвароша». На шляху до фіналу угорці пройшли сильні команди – «Ліверпуль», «Црвену звезду» (а ще «Кардіфф Сіті» та «Мальме». – Прим. О. П.). Ніякої «розслабухи» у нас не було. Та й Лобановський не давав нам цього зробити. Постійно нагнітав, казав, що «Ференцварош» – дуже серйозна команда. Тож на гру ми вийшли з трепетом. Звичайно, що хвилювалися, – як-не-як фінал Кубка кубків.

Правда, був у нас імпресаріо, який возив по Європі та заробляв на цьому гро-

« Лобановський постійно нагнітав, казав, що «Ференцварош» – дуже серйозна команда. Тож на гру ми вийшли з трепетом. »

ші (це вже коли ми виграли Кубок кубків). Прізвище у нього було – Українчик. Сам він – польський єврей родом із російської імперії. У 1918 році втік із росії у Францію. Так ось: перед грою ми вийшли на поле зробити пару кроків, «помацати». Завжди така традиція була. Ходимо: я, Троха (Володимир Трошкін. – Прим. О. П.), Матвій (Віктор Матвієнко. – Прим. О. П.) із серйозними обличчями. Ми ж не бачимо себе. Українчик підходить до нас і каже російською: «Господа, чего вы так волнуетесь? Я вижу страх в ваших глазах». Ми йому: «Ну, так фінал!» А він: «Послушайте, руководству «Ференцвароша» я сказал: «Если «Динамо» вам забьет больше трех, вы особо не переживайте». Він був чоловік із гумором, до гри нам таке сказав. Ну, ми посміялися й пішли. Зіграли – 3:0. А після фіналу Українчик підійшов до мене і Трошкіна і каже: «Ну, что я вам говорил?».

– Як святкували перемогу?

– Та не було нічого такого, як зараз – феєрверк із конфеті.

– Шампанське було?
– Звичайно. Мускатне притому!
– А скільки у той Кубок входило пляшок?
– Не знаю, скільки, але небагато. Пили прямо з Кубка – кожен підійшов і зробив ковток-два, хто скільки встиг.

– Ви би вели тверезий спосіб життя. Пили?

– Я не те, щоб зовсім не пив. Я не пив багато. Зробив, як усі, пару ковтків.

– А Лобановський?

– Як і всі, пригубив. Справа в тому, що через три дні на четвертий у нас була важлива гра за збірну СРСР проти Ірландії у відбір до чемпіонату Європи (18 травня, виграли у Києві 2:1. – Прим. О. П.).

– Якими були преміальні?

– За виграш Кубка кубків дали по 500 інвалютних рублів. На той момент у перерахунку на долари – це 700 – 710.

– Чи правда, що ви хотіли у складчину купити машину, а потім продати її?

– Була така розмова, але більше як жарт. Машина коштувала 1900 інвалютних рублів – чеків. Це ще з якоюсь скидкою. А так – 2100 – 2200. Далі у посольстві в москві можна було оплатити сертифікат, а потім машину отримати – в Києві чи на завод за нею поїхати. Пригадую, я йду, стоїть Мунтян, а Рудаков нам каже: «Давайте скинемось утрюх і купимо машину». Наче серйозно говорили, а насправді вийшло як жарт. У кожного з нас уже була машина. Потім її треба було продавати, тому ніхто не захотів все це на себе брати. Поговорили – і на цьому все.

– Ви щось купили за кордоном на ті преміальні?

– Купив музичний центр National Panasonic – магнітофон, програвач та приймач. Він мені до сьогодні служить. Віддав за нього 600 доларів. Ще купив пару платівок. Коштували вони 8 – 12 доларів. Фактично всі гроші віддав. Навіть жуйки дітям не купив... Мені подобалася оркестровка: Поль Морія, Фаусто Папелті, Мінуш Бареллі. Ті платівки я зберіг, зараз їм ціни нема. ■

■ Увага, конкурс!

Відгадайте, що сьогодні заховали журналісти?

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз

Грицько ГАРБУЗ

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – ВЕСНЯНИЙ СПЕЦВИПУСК №8

Сьогодні ми заховали світлинку із двома відомими політиками з минулого, яку майже всі у нас знають. Я – про тих, кому 40+. Але і старші, і молодші, дивлячись на неї, – усміхнуться.

Асоціативний ряд: не-

велика земля; стіна №2; мить у футболі і хокеї; твір Огюста Родена; «зірковий» рекордсмен; ордер на арешт; любитель Rolls-Royce; друг «останнього» і «керівник неіснуючої».

Чиє фото ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба якомога швидше надіслати тільки у вигляді повідомлення на телеграм-но-

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

мер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Рекорд» (Ярослава Магучіх, Січеславщина).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ На поворотах долі

«Ну як її не любити, коли пішла разом зі мною через калюжу?»

Чому дід із бабою так і не посварилися за все життя

Василина СМЕТАНА, фейсбук-група «Життя, яке воно є».

Одного разу чоловіки запитали у діда: – Слухай, ти вже пів століття з бабцею живеш, і ні разу не чули, щоб ви сварилися (а в селі, як відомо, всі про всіх усе знають). Як вам це вдається?

Дід усміхнувся: – А ви знаєте, як колись було? Молодь збиралася вечорами на посиденьки, співали, танцювали, балакали до ранку. Потім хлопці проводжали дівчат додому – під ручку йшли через усе село. Раз провів – нічого, двічі – вже привід, тричі – вважай, що сватаєшся.

Ото й я пішов раз проводити одну дівчину. Йду, балакаю щось, і тут відчуваю – вона потихеньку витягує руку з-під моєї. Я не зрозумів спочатку чому, а потім глянув: я просто прямував просто у велику калюжу. А вона – обійшла, і знову взяла мене під руку.

Наступного вечора я йшов уже з іншою дівчиною тією ж самою дорогою. Те саме: побачила калюжу – обійшла.

«Раз провів – нічого, двічі – вже привід, тричі – вважай, що сватаєшся.»

На третій вечір вирішив спробувати з третьою. І знов – дорога, калюжі. Я спеціально йшов через найбільші. І що ви думаєте? Підходжу – а вона за мене тримається міцно, слухає, що я там балакаю, та й разом зі мною – прямо по калюжі.

Я подумав: «Може, просто не помітила?». Підійшли до ще більшої калюжі. А вона – ні на мить не відпустила, а просто пішла зі мною, не зважаючи на воду.

От із того вечора ми й тримаємося одне за одного. Живемо в злагоді, без сварок і докорів.

Фото: фейсбук -група «Життя, яке воно є».

«От із того вечора ми й тримаємося одне за одного...».

Чоловіки аж роти пороззявляли. А старші тільки головами похитали:

– Ех, діду... Чого ж ти раніше не розповів, як дружину обирати? Може, й у нас життя склалося б краще.

КОМЕНТАРІ ПІД ЦІЄЮ ІСТОРІЄЮ НА ФЕЙСБУК -ГРУПІ «ЖИТТЯ, ЯКЕ ВОНО Є»:

«Ну, не дарма ж кажуть: «Куди голка – туди й нитка». В огонь і у воду підуть одне за одним тільки тоді, коли є справжня любов і повага. А дід мудро вибирав – так і вибирають собі «половинку» на все життя» (Сергій РЯБОШАПКА).

«Така жінка – скарб. Скільки б ти був не правий, а вона мовчки стоятиме за спиною – і подаватиме патро-

ни!» (Олександр ПАЩИНА).

«Розумний дідок – вибрав «і в огонь, і у воду»» (Оксана ЧЕРНЕЦЬКА).

«Діду, треба було дівку на руках через калюжі переносити!» (Ольга ОБАДЕ).

«Дай Боже, всім такої долі, як дідові. Щоб все життя пліч-о пліч йти разом і не відпускати руку одне одного!» (Олександр КУКУРУДЗЯК).

Дорогі читачі, а як ви обирали собі пару? Поділіться з редакцією «Волині»: 43016, вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинської області, газета «Волинь», або – volyn.nova@gmail.com. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в

мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та

автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки, монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, во-

достоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене тимчасове посвідчення військовозов'язаного, видане Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Шикалюк Юрій Миколайович, 02.04.1981 року народження, вважати недійсним.

● Загублений сертифікат (серія РН № 066580 на право на земельну частку (пай), виданий АПО «Полісся» Ковельського (колишнього Ратнівського) району на підставі розпорядження Ратнівської РДА від 16 квітня 2000 року за № 124 та зареєстрований у Книзі реєстрації сертифікатів на право на земельну частку (пай) від 12 червня 2003 р. за № 534 на ім'я Бриль Марія Адамівна, вважати недійсним.

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 19 – 25 травня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Овнам варто приготуватися до труднощів і критики на роботі. Але уміння бачити проблеми під іншим кутом і нестандартно їх вирішувати – ваша сильна сторона, тож наприкінці тижня можете отримати приємний бонус від керівництва. **Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Вам пора усвідомити, що долати труднощі самотужки – не найкращий варіант. Поруч із вами є люди, які завжди готові підтримати й допомогти. Не відштовхуйте їх! Зізнайтеся чесно: а піцою колег коли востаннє «просто так» пригощали? **Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Зробіть ставку на тишу, читання, прогулянки і турботу про mentale здоров'я. У середині тижня можливі несподівані звістки з минулого або зустрічі, які підштовхнуть до переоцінки цінностей. Не поспішайте приймати рішення. **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.**

РАК (22.06 – 22.07)

Для вас тиждень може стати поворотним у питаннях особистих стосунків. Можливе прояснення ситуації, яка довго висіла в повітрі. Головне – не втікати від розмови, навіть якщо вона неприємна. Просто будьте щирі. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – вівторок.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Тиждень може бути дещо нестабільним у плані емоцій. Але зірки радять діяти обережно. Поспішні рішення можуть призвести до розчарувань. У фінансових справах очікуються непередбачувані витрати, тож не ризикуйте великими сумами. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Пам'ятайте: не кожен, хто просить про допомогу, заслуговує на неї. Інколи краще просто зробити ковток лате й пройти повз. А от у церкву сходити точно маєте і ревно помолитися за близьких на передовій – це стане для них оберегом. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

На перший план виходить тема вибору – між двома варіантами: людьми та можливостями. Ви можете відчути розгубленість, але не поспішайте: зважені рішення цього тижня мають найбільший потенціал. Думайте не стільки серцем, як головою. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – середа.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Якщо давно хотіли написати комусь «Привіт, як справи?» – час настав. Але лише одному обраному. Та людина чекає на ваше послання. Не зволікайте! А щоб пощастило у фінансовому плані, протягом цього тижня маєте дати три милостині. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.**

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Не виключено, що ви отримаєте фінансову підтримку, приємний подарунок або... шанс. Взагалі, все, що приходить у ці дні, буде немов знак: ви – на правильному шляху, і ваше терпіння та завзятість починають приносити плоди. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – понеділок.**

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Ваш професіоналізм буде затребуваний. Тиждень може принести важливу зустріч або рішення, що впливає на подальший шлях. Головне – уникайте поспішних слів, вони можуть бути неправильно зрозумілі. Запам'ятайте: мовчання – золото. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Удача буде супроводжувати вас практично в усьому. Використовуйте цей момент для спілкування, творчості та ухвалення важливих рішень. Те, що розпочнете цього тижня, закладе міцний фундамент на майбутнє. Гріх такий час прогавити! **Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Зверніть увагу на свої відчуття і сни. Можете отримати важливий знак. Хоча зорі вам не дуже сприяють. Тож будьте обережні! І у фінансовому плані, і в особистому житті. Не виключено, що вам зраджують або претендують на вашу посаду. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.**

РЕКЛАМА

АДВОКАТ

консультація
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

У Горохові школа мистецтв носить ім'я Петра Старушика (на фото) – колишнього директора школи, педагога, заслуженого працівника культури України, самодіяльного композитора.

85% українців задоволені своєю зарплатою в Польщі. При цьому 70% опитаних навіть відкладають частину грошей. Мінімальна зарплата в Польщі в гривнях становить 34 тисячі гривень або 3 701 злотий після вирахування 20-відсоткового податку.

Самородки з народу

Уклін тобі, моя іконо!

20 травня відзначає 70-річний ювілей жителька міста Горохова, знана майстриня з виготовлення унікальних ікон Діана Андріївна Баландін

Григорій ПОЛІЩУК, член Національної спілки журналістів України, м. Горохів

Ось вам, шановна пані Діано, Божа воля дала великий і щедрий кошик набутих літ: аж цілих 70!

— Так, це неоціненний скарб моєї долі, дарований Богом. У ньому склалися воедино і дні радості, і дні тривоги, смутку та журби. Але звичайно, більше віхи від — великої родини, де 5 дорослих дітей, стільки ж онуків. І усіх я люблю однаково ніжно й трепетно. Вони завжди з'їжджаються на різні святкові дні, тим самим даруючи мені любов і затишок. А особливий подарунок буде в ці травневі дні, коли усі разом будемо відзначати мій ювілей і дякувати Богові за таке сімейне свято.

...Коли я запитав свою героїню, чи знайшла вона у житті своє призначення, чи розгадала, у чому ж сенс людського життя, то відповідь їй була щира і однозначна:

— Знаєте, найперше, щоб творити для людей добро. І сьогодні я з твердістю можу сказати, — народилася із совістю. І постійно із коломодзя своєї пам'яті черпаю спогади, котрі живуть зі мною із часу народження у древньому Горохові. Це те місто, де діяли в хорошому сенсі цього слова шляхетні місцезнаходження традиції, котрі беруть свої щедрі витoki із часів, коли місто отримало почесне і водночас вагоме Магдебурзьке право.

Все почалося з того, коли я, як паломниця, відвідала Святу Землю, була у Віфлеємі. Душа моя потребувала покаяння, очищення і зцілення.

Здобула я знання у місцевій школі, де була немала плеяда талановитих педагогів: це — Іван Гришай, Василь Фещак і багато інших.

— Під час редакційних відряджень, пам'ятаю, зустрічав вас у селі Журавники.

— Мій покійний чоловік, Микола Гнатович Баландін, родом із Журавників, і я прийшла туди у невістки. Разом із чоловіком зросили п'ятеро чудових дітей. Намагалися всіх виховати хорошими людьми та прищепити любов до Бога. Старший син Василь працює у КП «Луцькспецкомунтранс» старшим майстром, донька Ірина є керівником апарату Горохівського районного суду, син Андрій — займається підприємницькою діяльністю, донька Віра — начальник Державної екологічної інспекції у Волинській області, Мирослава виховує 12-річного синопка. Я ж все життя працювала з цифрами: була бухгалтером у Горохівському Фонді соціального страхування від нещасних випад-

Діана Андріївна з онукою Анастасією та оздобленою іконою Божої Матері Семистрільної.

ків на виробництві...

— А що найбільше цінує в людях бухгалтер Діана Баландін?

— Мабуть, — чесність і працелюбність, адже кожна людина має приносити користь, любити свою роботу, отримувати задоволення

Парадоксально, але, на жаль, є серед нас такі люди, які живуть і люблять лише себе. Треба любити й ближніх, поважати кожного як особистість, адже в Біблії сказано, що Бог є Любов. І я постійно звертаюся до цього вічного, невмирущого вчення. Саме це допомагає у творчості...

Все почалося з того, коли я, як паломниця, відвідала Святу Землю, була у Віфлеємі. Душа моя потребувала покаяння, очищення і зцілення. Там я прийняла Таїнство Сповіді й Причастя, побувала у Храмі Гробу Господнього в Єрусалимі, де був розп'ятий і воскрес Ісус. Пройшовши Хресну Дорогу, відчула біль і страх, любов й умиротворення. Там, на Святій Землі, я побачила різні ікони — намальовані, різьблені, вишиті бісером тощо. Та найбільше мене зацікавили ікони, викладені камінчиками.

Продовження розповіді — на с. 9

Вітаємо!

У весняний день 18 травня Ангели співом із Небес, а люди зі щирістю сердець вітатимуть настоятеля храму Різдва Пресвятої Богородиці села Ковбань —

Андрія Петровича ШАКА

із золотим ювілеєм — 50-річчям. Хай буде здоров'я багато-багато, Хай лише добробут приходить до хати. Хай серце у грудях ще довго палає, І радість ніколи Вас не минає.

І хоч вкриває скроні сивина, Нехай у серці гомонить весна! Нехай в очах ясніє сонце золоте, Хай дерево життя зростає і цвіте. Хай сміється доля, мов калина в лузі, В колі щедрих, вірних і хороших друзів.

Зичимо Вам щастя, радості й тепла, Успіхів, здоров'я і добра! Хай крокують поруч вірність і кохання, Хай здійснюються мрії і Ваші бажання! Здоров'я, щастя і Божого благословення!

3 повагою — парафіяни села Ковбань.

Золоті слова

«Вишиванка — це генетичний код нації»

(Леся ВОРОНЮК, 37 років, письменниця, сценаристка, продюсерка, режисерка, журналістка та громадська діячка, засновниця Всесвітнього дня вишиванки).

2025	ТРАВЕНЬ	Анастасія, Дмитро, Макар.
15	Четвер День вишиванки. Міжнародний день сім'ї. Міжнародний день захисту клімату.	
☀️ схід — ---, захід — 06:22. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день. ☀️ схід — 05:29, захід — 21:01. Тривалість дня — 15:32. Тривалість ночі — 08:28.		
16	П'ятниця День біографа.	
☀️ схід — 00:34, захід — 07:14. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день. ☀️ схід — 05:28, захід — 21:02. Тривалість дня — 15:34. Тривалість ночі — 08:26.		
17	Субота Всесвітній день електрозв'язку та інформаційного суспільства. День науки. День пульмонолога. День боротьби з артеріальною гіпертензією.	
☀️ схід — 01:20, захід — 08:20. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день. ☀️ схід — 05:27, захід — 21:04. Тривалість дня — 15:37. Тривалість ночі — 08:23.		
18	Неділя День музеїв. День пам'яті жертв політичних репресій. День резервіста України. День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.	
☀️ схід — 01:53, захід — 09:35. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день. ☀️ схід — 05:25, захід — 21:05. Тривалість дня — 15:40. Тривалість ночі — 08:20.		
19	Понеділок День сімейного лікаря.	
☀️ схід — 02:18, захід — 10:55. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день. ☀️ схід — 05:24, захід — 21:06. Тривалість дня — 15:42. Тривалість ночі — 08:18.		
20	Вівторок День HR-менеджера. Всесвітній день метролога. Всесвітній день травматолога. День банківських працівників України. День перекладача жестової мови.	
☀️ схід — 02:37, захід — 12:17. Остання чверть. 22-й день. ☀️ схід — 05:23, захід — 21:08. Тривалість дня — 15:45. Тривалість ночі — 08:15.		
21	Середа Всесвітній день культурного різноманіття в ім'я діалогу та розвитку. Міжнародний день чаю.	
☀️ схід — 02:52, захід — 13:39. Спадаючий півмісяць. 23-й день. ☀️ схід — 05:21, захід — 21:09. Тривалість дня — 15:48. Тривалість ночі — 08:12.		

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:		
78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037		
ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ		
Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна	ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA83305299000026007000803281 КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження ШВАБЮК Галина Іванівна	Передплатний індекс: 30000
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович ЗУБ Олена Олегівна	Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Медицини ХВАС Любов Володимирівна		Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер» м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
		Тираж випуску: 9136. Загальний тижневий тираж: 9268 Замовлення № 620.